

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №81 (106) СЕРПЕНЬ 2017 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

Єдина Країна

Єдина Страна

ЗВІТ ДИРЕКТОРА ЗА 2016-2017 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Позаду навчальний рік, і саме час зробити певні підсумки роботи колективу, оцінити діяльність директора протягом 2016–2017 н.р. відповідно до Положення про порядок звітування керівників професійно-технічних навчальних закладів про свою діяльність перед педагогічним колективом та громадськістю.

У своїй діяльності протягом звітного періоду я керувався Статутом училища, Правилами внутрішнього трудового розпорядку, посадовими обов'язками директора ПТНЗ, законодавством України, іншими нормативними актами, що регламентують роботу керівника ПТНЗ.

Продовження на стор.2

Читайте у номері:

...Щоб серце билось часто і раділо від назви гордої – учитель, педагог!.. – с.6

Чай вдячності та добра – с.7

У світлу путь! У доросле життя! – с. 8-9

Люби і вивчай свій край – с. 12

Вінницьке МВПУ – срібний призер обласної спартакіади серед ПТНЗ – с. 14

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНИХ ФІРМ АСОЦІАЦІЇ

УНЦ НТФ «ЦЕНТРАЛЬ»

17 травня 2017 року на базі Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція на тему: «Актуальні проблеми використання економічного потенціалу в сучасних умо-

вах глобалізації суспільства й проведення децентралізації та їх вплив на формування стійких соціально-економічних систем: державу, регіон, підприємство, навчальний заклад».

У рамках конференції основна увага була зосереджена на обговоренні сучасних проблем

щодо формування економічного потенціалу екобізнесу та його вплив на екологію й економіку країни та її окремих регіонів, оцінка впливу євроінтегрованих процесів на розвиток сільськогосподарського виробництва, проблеми та пріоритетні напрямки розвитку морської державної політики України, перспективи регіонального розвитку

Вінницької області, виробництва екологічно чистих товарів та покращення здоров'я нації, особливості взаємодії банків і підприємств та інші актуальні питання використання економічного потенціалу окремих регіонів України в сучасних умовах глобалізації суспільства й проведення децентралізації.

Продовження на стор.4

Перемога у конкурсі «Молоде перо-2017»

На фото: Кіра Старкова, учениця групи №17; Наталія Лазаренко, ректор, доцент; Інна Завальнюк, декан факультету філології й журналістики ім.М.Стельмаха, професор; Віталій Гандзюк, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю, доцент; Сергій Гальчак, голова Вінницької обласної організації Національної спілки краєзнавців України, професор та Ірина Жук, головний редактор Вінницького щотижневика «Місто».

Кіра Старкова – учениця групи №17 ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», здобула I місце в обласному конкурсі «Молоде перо – 2017».

Кафедра журналістики, реклами та зв'язків із громадськістю Вінницького педуніверситету за підтримки Вінницької щотижневої газети «Місто» та Вінницької обласної організації Національної спілки краєзнавців України провела обласний конкурс юних журналістів «Молоде перо – 2017».

Продовження на стор. 13

ЗВІТ ДИРЕКТОРА ЗА 2016-2017 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Закінчення. Початок на стор. 1

Як відомо, навчальний заклад протягом 2016-2017 н.р. здійснював підготовку робітничих кадрів за п'ятьма інтегрованими та чотирма широкопрофільними (укрупненими) професіями, готував молодших спеціалістів за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» для підприємств регіону.

Співпрацюємо з місцевою службою зайнятості уже більше 24 років. Протягом 2016-2017 навчального року на базі училища пройшли курсову підготовку групи центру зайнятості (- 44 чол.), що на 59% менше порівняно з минулим роком, індивідуальну курсову підготовку (150 чол.), що на 108% більше порівняно з минулим роком.

Контингент. Контингент ВМВПУ на 01.09.2016р. складав 817 учнів, з них на I курс було зараховано 361 учень. Середня наповнюваність у групах складала 27,2. На II ступені (професійна підготовка) навчалось 765 учнів (навчання за державним замовленням – 801 учень, на контрактній основі – 16 учнів), на III ступені (рівень "молодшого спеціаліста") – 52 учні (навчання відбувається на бюджетній і контрактній основах). У попередні роки контингент учнів складав: 2014-2015 н.р. – 928 учнів, 2015-2016 н.р. – 856 учнів.

Збереження контингенту.

Найважливішим питанням є збереження контингенту. Протягом 2016-2017 навчального року з училища було відраховано 37 учнів. У 2014-2015 н.р. – 33 учні, 2015-2016 н.р. – 45 учнів.

У цьому році навчальний заклад закінчили 340 випускників, з яких одержали диплом із відзнакою 47 учнів, що становить 12% від загальної кількості, це на 3% менше порівняно з минулим навчальним роком. У 2014-2015 н.р. – 24 учні, 2015-2016 н.р. – 54 учні отримали диплом кваліфікованого робітника з відзнакою.

ДКА засвідчила гарні результати: високий рівень професійної майстерності продемонстрували учні під час проведення кваліфікаційних робіт, є схвальні відгуки про підготовку учнів з підприємств, де вони проходили практику. Окремих учням по закінченню практики було запропоновано працевлаштування.

Після здачі ДКА наступним, не менш важливим є працевлаштування випускників. У лютому був проведений випуск учнів трьох груп №№22, 33, 5, а у червні – 10-ти груп. Станом на сьогодні питання працевлаштування залишається відкритим, адже працевлаштовано лише 221 учень із 340, що становить 65%.

Виконання плану виробничої діяльності.

Соціальне партнерство сьогодні є необхідним для вирішення нагальних питань працевлаштування та проходження виробничої практики на оплачуваних робочих місцях.

Протягом 2016-2017 н.р. велика увага приділялась виконанню плану виробничої діяльності. Заключили договори з підприємствами. Основні роботодавці: ТОВ «Енергобудмонтаж», Регіональний центр оцінювання якості знань освіти, Хлібконцернпром, ФОП «Музіванов», ВКП «Інтер-Агро», Укртелеком, ресторани «Шахрезада», завод продтоварів «Солодка мрія», УДППЗ Укрпошта, Сільпо і т. д.

У цьому році навчальний заклад уперше уклав договір про співпрацю з Компанією INTERNOBMEN LTD. Предметом договору є можливість учнів за професією «Кухар. Кондитер» проходити виробничу практику на оплачуваних робочих місцях у готелях Болгарії «Золоті піски», «Албена», «Сонячний берег». Згідно з домовленостями 20 учнів та 2 майстри виробничого навчання: Прядун В.С. і Войцещук А.Г. з 04.06.2017 р. приступили до роботи.

За I-ше півріччя 2017 року станом на **21.06.2017** виконано план виробничої діяльності на суму **371655,14 грн.**, у тому числі виготовлено бланкової продукції на суму **33423,64 грн.** У 2014-2015 н.р. – **402647 грн.** 2015-2016 н.р. – **389109 грн.**

Педагогічні працівники. Навчально-виховний процес в училищі забезпечують 90 педагогічних працівників, з них 56 – викладачів (2 сумісника), 36 – майстрів виробничого навчання. Педпрацівники мають такі рівні кваліфікації:

1. Кандидат педагогічних наук – 1
2. Викладачі вищої категорії – 29
Викладачі-методисти – 15
3. Викладачі I категорії – 17
Старші викладачі – 8
4. Викладачі II категорії – 10
5. Спеціалісти – 0

6. Майстри виробничого навчання 12 тарифного розряду – 9

Майстри виробничого навчання I категорії – 4

7. Майстри виробничого навчання 11 тарифного розряду – 6

Майстри виробничого навчання II категорії – 4

8. Майстри виробничого навчання 10 тарифного розряду – 7

9. Майстри виробничого навчання 9 тарифного розряду – 14

Це свідчить про те, що в училищі працюють досвідчені, кваліфіковані, освічені кадри. Колектив працездатний, творчий.

Контроль за навчально-виховним процесом. З метою контролю якості навчання занять теоретичного та виробничого навчання адміністрацією відвідувались уроки згідно із графіком та здійснювалась перевірка обліково-плануючої документації.

У навчальному закладі розроблені і затверджені правила внутрішнього розпорядку, дотримання якого з боку всіх членів навчально-виховного процесу є обов'язковим. Особлива увага приділяється відвідуванню занять та поведінці учнів. Аналіз успішності та відвідування учнів фіксується в журналах теоретичного та виробничого навчання. Мною особисто було відвідано та проаналізовано 36 уроків та занять викладачів і майстрів виробничого навчання.

Втрати навчального часу становлять **90762 години**, всього без поважних причин **5852 години**. «Лідерами» пропусків без поважних причин є учні груп №42 – 1123 години, №2 – 926 годин, №35 – 688 годин, №13 – 529 годин, №12 – 432 години, №45 – 335 годин, №4 – 279 годин, гр. №8 – 233 години, №34 – 226 годин, гр. №44 – 220 годин.

Результати державної підсумкової атестації

- загальноосвітні дисципліни – якість знань **54%**, що на **9%** більше порівняно з минулим навчальним роком

- спеціальні дисципліни - якість знань **71%**, що на **1%** менше порівняно з минулим навчальним роком

- Результати ККЗ – якість знань становить **79%**, що на **7%** більше порівняно з минулим навчальним роком.

Аналізуючи стан викладання у 2016-2017 н.р. слід відзначити високий методичний рівень проведення відкритих уроків викладачів Мельничук Л.В., Щербанюк Л.О., Грибик Т.А., Помаз Н.В., Мазуренко С.П., Коношевич Т.В., Бондарчук М.В., Бережок С.М., Кирильчук М.Л., Примчук О.І., майстрів виробничого навчання Коломійчук Н.Ю., Прядун В.С., Педоренко А.М., Андрущенко Л.С. Їх уроки свідчать про високу педагогічну майстерність, вони охоче діляться власними напрацюваннями, досвідом роботи, внаслідок чого рівень навчальних досягнень учнів засвідчують хороші показники.

Викладачами та майстрами виробничого навчання було підготовлено та проведено 50 відкритих уроків. Майже всі отримали схвальні оцінки і заслуговують на поширення досвіду серед працівників училища. Мають місце й такі, які проведені на низькому методичному рівні.

Трудова та виконавська дисципліна. Трудова, виконавська дисципліна в училищі базується на свідомому і сумлінному ставленні усіх працівників до виконання своїх функціональних і посадових обов'язків, до оволодіння новітніми освітніми технологіями, до формування сучасних професійних компетенцій. Але поряд із тим ряд педагогічних працівників спрацювали неефективно. Їм неодноразово вказувалося на недоліки в роботі.

Керівництву груп потрібно більш принципово вирішувати питання контролю за відвідуванням занять учнями, особливо увагу звертати на достовірність медичних довідок.

Було вказано на недостатню роботу з питань збереження контингенту керівництву груп №№33, 23, 10, 48, 34.

Відкриті уроки мають проводитись відповідно до графіка.

Підсумки методичної роботи. Аналіз підсумків роботи підрозділів методичної служби училища за 2016-2017 н.р. свідчить, що педагогічний колектив ефективно працював над реалізацією освітніх завдань, які були сконцентровані в проблемі «Забезпечення підготовки фахівців на основі використання комп'ютерної техніки і впровадження інноваційних технологій в навчальний процес». У цілому можна за-

значити, що зріс рівень педагогічної майстерності педагогів. Робота над загальноучилищною проблемою активізувала форми і методи методичної підготовки кожного педагога, підняла на більш високий рівень його теоретичну підготовку, надала чіткості й цілеспрямованості діяльності.

Зростанню рівня педагогічної майстерності сприяла система атестації педагогічних кадрів, яка активізувала творчу діяльність, стимулювала неперервну фахову та загально-методичну освіту педагогів, підвищила їх персональну відповідальність за результати навчання й виховання учнів.

Атестацію пройшли 14 педагогічних працівників та 1 бібліотекар (8 викладачів, 3 майстра виробничого навчання, 2 вихователі гуртожитку).

За результатами атестації:

- 1 майстру підтверджено раніше встановлений 12 т.р.: Прядун В.С.

- 1 майстру встановлено 11 т.р.: Березюк Л.В.

- 1 майстру виробничого навчання встановлено 10 т.р.: Коломійчук Н.Ю.

- 1 майстру виробничого навчання присвоєно педагогічне звання «Майстер виробничого навчання II категорії»: Прядун В.С.

- 1 викладачу присвоєно кваліфікаційну категорію «спеціаліст I категорії»: Біла Л.О.

- трьом викладачам присвоєно кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії».

- 4 викладачам підтверджено раніше присвоєну кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії».

- 4 викладачам присвоєно педагогічне звання «старший викладач».

- 2 викладачам підтверджено раніше присвоєне педагогічне звання «викладач-методист».

- 2 вихователям гуртожитку підтверджено раніше присвоєну кваліфікаційну категорію «спеціаліст».

- за результатами атестації Жила Наталя Петрівна відповідає займаній посаді «провідний бібліотекар» та підтверджує 12 тарифний розряд

Вивчені та узагальнені досвіди роботи викладачів та майстрів виробничого навчання: Мельничук Л.В., Петелька В.В., Березюк Л.В., Колесник Н.А.

Ряд педагогічних працівників не провели заплановані відкриті уроки: 16% викладачів, що на 3% більше порівняно з минулим навчальним роком, та 52% майстрів виробничого навчання, що на 28% більше порівняно з минулим навчальним роком.

Важливим засобом підвищення методичного рівня є відвідування відкритих уроків своїх колег. Але і тут є ряд педагогічних працівників, які з 50 відкритих уроків були лише на 1 чи 3 або взагалі ні на одному не були

Педагогічний колектив активно залучається до роботи у обласних семінарах, засіданнях творчих та ініціативних груп, науково-практичних конференціях тощо. Так, на базі навчального закладу був організований та проведений обласний семінар викладачів іноземної мови, де були проведені 2 відкриті уроки з використанням сучасних інтерактивних методів навчання викладачами Кирильчук М.Л., Веретяною О.О..

У вересні поточного навчального року було нагороджено училищною педагогічною премією: Бережок С.М. – I премією (2500 грн.), Коломійчук Н.Ю. та Примчук О.І. – II премією (по 1000 грн.).

До реалізації завдань методичної роботи активно залучаються досвідчені педагогічні працівники. Вони є головами методичних комісій (7), керівниками підрозділів. За їх активної участі проходять предметні тижні, декади, олімпіади, конкурси фахової майстерності, методичні засідання тощо. Усі методичні комісії на належному рівні провели декади, до яких була залучена значна кількість учнів.

За результатами методичної роботи проводяться підсумки – це конкурси проєктів, ЕНМК, методичних напрацювань, дидактичних матеріалів, комплексно-методичного забезпечення кабінетів, конкурс «Моя педагогічна знахідка».

У результаті огляду-презентації були визначені кращі проєкти року:

I місце: «Обережно – одяг розмовляє!» - керівники Геркалюк Г.В., Баланда Т.М.

II місце: «Дерево роду» – керівник Шафорост Т.М.

III місце: «Малий футбольний клуб «ВМВПУ»» – керівники Морган Р.В., Кермаш В.С., Домінов М.А..

У конкурсі дидактичних матеріалів та позаурочної діяльності переможцями у номінації «**Краща методич-**

на комісія» стали:

I місце – МК суспільно-гуманітарних дисциплін,

II місце – МК спеціальних інформаційних дисциплін,

III місце – МК природничо-математичних дисциплін,

МК спеціальних економічних дисциплін;

у номінації «**Моя педагогічна знахідка – 2017**»:

I місце – Коломійчук Н.Ю., Чорба Т.О.,

II місце – Петелько В.В., Педоренко А.М.,

III місце – Помаз Н.В., Расулова Т.М. тощо.

Кожний навчальний рік – це сходинка у подальшому розвитку, нові проблеми, які необхідно розв'язувати. А щоб ця сходинка була інноваційною та результативною, необхідно об'єктивно проаналізувати попередній досвід. Безумовно, у досвіді нашого колективу є багато здобутків та досягнень.

Наші досягнення у 2016-2017 н.р. на Міжнародному, Всеукраїнському та обласному рівнях:

- Грант у сумі 40 000 грн. за I місце за темою: «Створення мотиваційного інтерактивного середовища розвитку технологічної компетентності учнів на базі професійно-технічного навчального закладу».

- на Восьмому міжнародному форумі «Інноватика в сучасній освіті - 2016» та Четвертій Міжнародній виставці закордонних навчальних закладів «World Edu» удостоєні **Почесної нагороди Лауреата національного виставкового конкурсу «Видатні науково-практичні досягнення в освіті» в номінації «Електронний освітній ресурс»**. Показовим є те, що нагороду училище отримало нарівні з вищими навчальними закладами.

- Золота медаль на Міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади – 2017».

- У VI Міжнародному мовно-літературному конкурсі ім. Т. Г. Шевченка III етап (обласний) – II м. Іваніщев Я. (гр № 39), всеукраїнський – II м. (викл. Примчук О.І.)

- Всеукраїнський конкурс з англійської мови «Грінвіч» II етап – III м. Данілевич Т.Ю, учениця групи №23 (викл. Веретянова О.О.)

- III місце у VII Всеукраїнському конкурсі «Моральний вчинок» (Колодкіна І.О.)

- I місце у Міжнародному конкурсі «Моя професія найкраща» – Деревенко Х., учениця групи №1 (викл. Кирильчук М.Л.)

- III місце у Всеукраїнському конкурсі «ITalent» – Тютюник А., учениця групи №10 (Мельничук Л.В.)

- Перемога в II та III етапах Всеукраїнської олімпіади з «Інформаційних технологій»: Любчак Юрій (I місце - III етап), Рябоконт Віктор (II місце - III етап) - викладач Щербанюк Л.О.

- XIV Міжнародний конкурс із Web-дизайну та комп'ютерної графіки:

- Думенко Микола, учень групи №13 – 1 місце у номінації «Краща графічна реалізація» (викл. Коношевич Т.В.);

- Думенко Микола, учень групи №13 – 2 місце у номінації «Краща програмна реалізація» (викладач Коношевич Т.В.);

- Курбатова Даша, учениця групи №10 – 2 та 3 місце у номінації «Краща 2D-графіка» (викладач Мельничук Л.В.).

- У зимовому «Міжнародному бліц-конкурсі з веб-дизайну та комп'ютерної графіки» серед студентів та учнів навчальних закладів: Мельник Христина, учениця групи №10 – 1 місце, у номінації «Краща 2D-векторна графіка»; Курбатова Даша, учениця групи №10 – 2 місце у номінації «Краща 2D-векторна графіка» (викладач Мельничук Л.В.).

- III місце у VI міському турнірі з правових дебатів серед коледжів та училищ міста (викл. Бережок С.М.)

- У обласній пошуковій дослідницькій експедиції «Моя країна – незалежна Україна» II етап (обласний) - I м. – Жорняк Яна, учениця групи №18 (викл. Грибик Т.А.), II місце Деркач Ганна, учениця групи №33 (викладачі Кермаш В.С., Грибик Т.А.)

- У Всеукраїнському конкурсі на кращий електронний освітній ресурс «Планета IT», Чорба Т.О. – I місце, Коношевич Т.В. – III місце.

- Організація, проведення та участь у Всеукраїнській науково-практичній конференції навчально-тренувальних фірм на тему: «Актуальні проблеми використання економічного потенціалу в сучасних умовах глобалізації суспільства і проведення децентралізації та їх вплив на формування стійких

соціально-економічних систем: державу, регіон, підприємство, навчальний заклад»

- Надруковано більше 20 статей педагогічних працівників училища у фахових виданнях.

Досягнення в спорті 2016-2017 н.р.

У рамках обласної Спартакіади ППТНЗ:

- Футзал – Спартакіада ДПТНЗ області, юнаки – I місце.

- Міні-футбол – Спартакіада ДПТНЗ області, дівчата – I місце; юнаки – VI місце (відповідальний Петелько В.В.)

- Волейбол – Спартакіада ПТНЗ області, дівчата – III місце (відповідальний Петелько В.В.)

- Настільний теніс – Спартакіада ПТНЗ області дівчата – I місце, юнаки – III місце (відповідальний Миронюк Б.В.)

- Легкоатлетичний крос – Спартакіада ДПТНЗ області, дівчата – IV місце; юнаки – IV місце (відповідальна Петелько О.К.)

- Легкоатлетична естафета до Дня Перемоги – II місце. (відповідальна Петелько О.К.)

- Бокс – кубок України серед жінок – учениця групи № 8 Бзовська Карина, III місце у ваговій категорії 60кг., А також з числа наших учнів неодноразові чемпіони і призери міста та області (відповідальний Джога В.І.)

- Легкоатлетичний крос, дівчата – IV місце; юнаки – IV місце (відповідальна Петелько О.К.)

- Легкоатлетична естафета до Дня Перемоги – II місце (відповідальна Петелько О.К.)

У загальному підсумковому заліку – Спартакіада ПТНЗ області посіли II місце.

Відділ інформаційних технологій. Сьогодні в навчальному закладі практично все те, що є на ринку з основних технічних засобів, застосовується в навчальному процесі. Лише комп'ютерів, ноутбуків і нетбуків – 320 одиниць. Планшети, проектори, інтерактивні дошки, телевізори, безпроводні точки доступу, документкамери та ряд іншого сучасного обладнання.

Починаючи з вересня 2016 року було придбано 3 ноутбуки, 14 персональних комп'ютерів.

Більше 40 комп'ютерів у кабінетах та лабораторіях: 224, 210, 220 та інших на даний час потребують модернізації, а можливо, і заміни, оскільки не відповідають вимогам сучасного програмного забезпечення.

Швидкість Інтернету - до 50 Mb. Проведено окрему лінію в бухгалтерію – швидкість становить 100 Mb.

Питання економії ресурсів із кожним роком стають все більш актуальними. Зовсім недавно сама думка про безкоштовну електроенергію здавалася фантастичною. Однак технології не стоять на місці і альтернативна енергетика завойовує все більше прихильників.

Економія енергії в навчальному закладі важлива з екологічної точки зору і є вигідною економічно. Тому були чітко визначені пріоритети і напрямки роботи. Проект на тему: "Навчально-консалтинговий центр енергозбереження професійно-технічного навчального закладу" посів перше місце. Кошти, в розмірі 40000 грн., були витрачені на придбання сонячних панелей та обладнання (інвертер, акумуляторні батареї, каркас з кріпленням та провід), що забезпечує накопичення, подачу і перетворення електроенергії.

Реалізувавши даний проект ми не тільки забезпечили безкоштовною, безперебійною електроенергією серверну навчального закладу, що підтримує роботу внутрішньої мережі закладу, а також роздачу Інтернет більше ніж на 300 одиниць комп'ютерної техніки та всім бажаним підключитися до мережі WIFI. Ми також дали можливість учням самим на практиці бачити переваги та перспективи впровадження даних систем.

Уже сьогодні маємо нові плани впровадження енергозберігаючих технологій і вирішення внутрішніх потреб саме завдяки сонячній енергії.

Виховна робота. Виховна робота у 2016-2017 навчальному році була направлена на створення сприятливих умов для всебічного розвитку дітей на кожному з вікових етапів, на адаптацію в учнівському колективі, на формування демократичного світогляду та ціннісних орієнтирів, на засвоєння морально-етичних норм поведінки, на формування усвідомленого вибору здорового способу життя, на осмислення самовизначення у вибраній професії, на пропаганду духовних надбань українського народу, на виховання любові до рідної землі, на формування правової культури, негативного ставлення до протиправних діянь, на розвиток учнівського самоврядування.

З метою залучення учнів до позаурочної роботи з

вересня місяця на базі училища розпочали роботу 14 гуртків. Гурткова робота досить різноманітна та працює за такими напрямками: художньо-естетичний (2), спортивний (8), туристсько-краєзнавчі (2), правовий гурток «Феміда», предметні гуртки (понад 40), проекти та інші напрями, загалом в ній беруть участь близько 350 учнів, що в порівнянні з 2015-2016 навчальним роком на 13% менше. Заняття відбуваються згідно з другим розкладом.

Працівниками бібліотеки та учнями навчального закладу було створено ряд проектів, які зайняли перші місця на Всеукраїнських, обласних та міських конкурсах.

Вагомим досягненням є присвоєння нашому «Музею історії училища» звання «Зразковий музей» (Наказ №622 від 21.04.17 «Про затвердження рішення комісії Міністерства освіти і науки України)

Організовано Свято обдарованої молоді, де було відзначено 190 учнів у різних номінаціях.

Проводилась робота соціально-психологічною службою училища. Надавалась інформаційно-консультативна допомога учням у формуванні здорового способу життя. Проведено тренінгові заняття з метою пропаганди здорового способу життя в учнівському середовищі.

Здійснювалась розробка, друк та поширення інформаційних матеріалів серед учнів навчального закладу щодо шкідливого впливу на організм людини тютюну, алкоголю та наркотиків. Проводились бесіди, запрошувались працівники медичних установ та організації (лікар-нарколог, фтизіатр, психолог), здійснювалась індивідуальна робота з учнями, схильними до правопорушень та з дітьми із сімей, що опинились в складних життєвих ситуаціях.

Із учнями, що стоять на внутрішньому обліку систематично проводилась відповідна робота. За кожним із них закріплені наставники з числа педагогічних працівників та представників батьківського комітету

На 01.09.2016 р. в гуртожиток було поселено 338 учнів, що на 6% менше в порівнянні з минулим роком. Але зі зменшенням кількості проживаючих не зменшується кількість проблем в гуртожитку.

Одним із негативних факторів можна відмітити те, що вихователі гуртожитку, майстри та класні керівники на недостатньому рівні володіють інформацією щодо житлових проблем учнів, не проявляють ініціативності щодо їх вирішення.

Особлива увага приділяється учням-сиротам, учням позбавленим батьківської опіки та учням з особливими потребами. У 2016 – 2017 н.р. на базі училища навчались 16 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Систематично відбувався соціальний супровід, проводились акти обстеження житлово-побутових умов проживання. Діти мали змогу безкоштовно харчуватися в ідальні училища, при необхідності були забезпечені гуртожитком, фінансовою допомогою на придбання навчальної літератури, одягу та м'якого інвентарю.

Станом на 30.06.2017 року перехідний контингент серед дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування складає 11 чоловік.

Загалом за 2016-2017 навчальний рік було проведено більше 57 загальноучилищних заходів, серед яких конкурси плакатів, газет, малюнків; відкриті виховні години присвячені пам'ятним датам, тематичні виставки, зустрічі з видатними людьми; традиційні вечори відпочинку.

У обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльності учнів ПТНЗ «Подільські зорі» на тему: "Мистецтво народів світу": I місце у номінації "Ансамблевий спів" зразкового вокального ансамблю «Душі криниця», II місце у номінації "Сольний спів" - Станіслава Валерія (керівник Т. Будюк); Гран-прі у номінації "Естрадний танець", студія народного танцю «Мальви», I місце у номінації "Народний танець" (керівник Македонська О.);

У обласному етапі Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового мистецтва "Знай і люби свій край" - нагороджені дипломами: I ступеня у номінації "В'язання спицями, гачком" - Брухаль Олексій; II ступеня — Гудзовський Валентин, керівник Гнатюк О.М.

Учні училища беруть безпосередню участь у діяльності телепресцентру «Молодіжний вісник». Завдяки своїй творчій діяльності досягають певних звершень. Саме така активність формує творчу особистість та громадянина-патріота, який вміє дивергентно мислити та готовий стати свідомим членом

соціума. Це дає учням не лише знання, а й забезпечує оволодіння уміннями і навичками в обраній ними галузі професійної діяльності, розвиток компетентності та професіоналізму, виховання загальної і професійної культури. Тому шляхом впровадження подібної діяльності ми формуємо індивідуальний менталітет особистості – глибинні усталені основи світобачення, які забезпечують спрямованість на безперервне самовдосконалення та самореалізацію.

Сміливість, креативне мислення, творчий підхід, вільність у спілкуванні із різними віковими категоріями, аналіз і оцінка конкретної ситуації, постійне удосконалення, оволодіння і використання сучасної цифрової техніки – це ті аспекти, на які робиться основний акцент у роботі телепресцентру «Молодіжний вісник». Долучаючи молодь до подібної діяльності, ми розвиваємо творчу особистість учнів, використовуючи різножанровість проектів, які створюємо.

Основними напрямками роботи телепресцентру є випуск новин училища, створення профорієнтаційних роликів, створення тематичних відеофільмів, випуск газети.

Кількість учнів, що беруть активну участь у роботі телепресцентру, становить близько 100 чоловік.

Учнівський телепресцентр – це можливість проявити себе в якості сценариста, режисера, постановника, журналіста чи кореспондента, ведучого або актора в процесі створення статті чи сюжету на обрану тематику. Це можливість максимального розкриття творчого потенціалу учня.

Для учнів, що проживають в гуртожитку працює „Клуб вихідного дня».

Фінансово-господарська діяльність
Фінансування навчального закладу здійснюється за рахунок державного бюджету; юридичних та фізичних осіб; центрів зайнятості тощо.

I. За період з 01.09.2016 р. по 01.06.2017 р. на баланс училища по бюджету надійшло коштів у сумі 10 989.763 тис. грн., які використано:

1. На заробітну плату – 5887191 грн.
2. Нарахування на зарплату – 1270565 грн.
3. Стипендія учням – 2048489 грн.
4. Харчування учнів – 232623 грн.
5. Оплата комунальних послуг – 533550 грн.
  - а). Теплопостачання –1262735 грн.
  - б). Водопостачання та водовідведення – 47480 грн.
  - в). Електроенергія – 61971 грн.
  - г). Сміття – 21200 грн.
6. Відраджень – 2475 грн.
7. Оплата за послуги – 40164 грн.
8. Придбання матеріалів – 14870 грн.

II. Надійшло коштів по спецрахунку у сумі 718739 грн., а саме:

1. Індивідуальне навчання –132278 грн.
  2. Навчання незайнятого населення – 80669 грн.
  3. За практику учнів – 201099 грн.
  4. За навчання учнів –130279 грн.
  5. Інші надходження –1650 грн.
- III. Використано кошти: у сумі 685736 грн., а саме:
1. Заробітна плата та відрахування із зарплати – 453353 грн.
    - а). Із зарплати виплати по центру зайнятості – 65923,80 грн.
    - б). Індивідуальне навчання –74631,85 грн.
  2. Оплата комунальних та інших послуг – 23494 грн.
  3. Харчування – 22173 грн.
  4. Пенсія – 9617 грн.
  5. Відраджень –1680 грн.
  6. Придбання предметів і матеріалів – 34865 грн.

IV. Надійшло коштів від піклувальної ради: 552506 тис. грн. Із них використано за 2016/2017 н. рік:

1. Закупка матеріалів – 27784 грн.
2. Матеріальна допомога дітям – 8000 грн.
3. Придбання обладнання, комп'ютерів, проектора, малоцінних предметів – 249179 грн.
4. Передано від піклувальної ради матеріалів та основних фондів на суму: 353,5 тис. грн.

Якщо подивитись на заробітну плату, то вона порівняно з 2015-2016 н.р. збільшилась у середньому на 2171 грн. 00 коп.

Матеріально-технічна база училища
Впродовж 2016-2017 навчального року були проведені ремонтні роботи на загальну суму **281 тис. 450 грн.:**

Проведена заміна вікон в навчальному корпусі на сучасні енергозберігаючі на суму 72825 грн. Капітальний ремонт було зроблено в кабінетах № 104, 204 та прозорий кабінет I поверх навчального корпусу

на суму 187054 грн.

На 2016-2017 н.р. було заплановано:

Проліцензувати декілька нових професій –

Роботу розпочато, розроблено початкові плани та пакети тематичних планів і робочих програм.

Провести реконструкцію вестибюлю I поверху – Ремонтні роботи ведуться. Закуплено матеріалів на суму 30511,11 грн.

Продовжити заміну вікон на енергозберігаючі – Проведено заміну вікон у 104 к, буфеті, 105 к., КЛ № 1, кабінет директора та приймальня директора

Провести реконструкцію гуртожитку (електромережі, мережі тепло- та водопостачання) – Роботи виконуються поступово, проводиться закупівля матеріалів для проведення капітального ремонту.

Провести капітальний ремонт двох кабінетів теоретичного навчання та однієї майстерні з виробничого навчання – Зроблено ремонт у 104 к. та 204 к.

Розширити співпрацю навчального закладу з потенційними роботодавцями та продовжувати створювати базу даних – У поточному навчальному році укладено договір про співпрацю з Компанією INTERNOB MEN LTD (Болгарія). На даний момент виробничу практику проходить 20 учнів під керівництвом двох майстрів виробничого навчання.

Забезпечити навчальний процес необхідними засобами навчання відповідно до вимог державних стандартів. – Проведено детальний аналіз і відповідно до потреб відбувається закупка засобів навчання

Продовжити роботу над розширенням та поновленням музейного комплексу – Робота ведеться систематично, але не дуже результативно.

Особливу увагу надавати розвитку технічної творчості – Робота ведеться на низькому рівні

Удосконалити систему позаурочної діяльності учнів – Систематично проводяться заняття гуртків, майстер-класи, квести та ін. заходи

Сприяти розвитку наукової, дослідницької та пошукової роботи – Виконується постійно

Постійно впроваджувати інноваційні підходи щодо вдосконалення фахової майстерності педагогічних працівників – Виконується постійно.

Пріоритетні завдання на 2017-2018 навчальний рік

1. Робота над ліцензуванням нових професій.
  2. Робота по заміні вікон на енергозберігаючі.
  3. Проведення ремонтних робіт в гуртожитку.
  4. Суттєве підняття ролі учнівського самоврядування в організації навчально-виховного процесу.
  5. Продовження удосконалення матеріально-технічного стану навчального закладу.
  6. Продовження роботи над розширенням музейного комплексу.
  7. Посилення уваги у роботі з учнями в позаурочний час.
  8. Постійне вдосконалення навчальної, наукової, дослідницької та пошукової діяльності.
  9. Робота над впровадженням інноваційних підходів щодо постійного вдосконалення фахової майстерності педагогічних працівників.
  10. Проведення ремонту майстерень з професії «Електромеханік з ремонту обслуговування ЛОМ».
  11. Продовження роботи з вдосконалення території училища.
  12. Проведення ряду заходів з національно-патріотичного виховання учнів.
  13. Проведення роботи щодо реалізації обласної програми національно-патріотичного виховання на 2017-2020 рр. в частині освоєння виділених коштів.
  14. Облаштування дошки пошани та куточку досягнень навчального закладу.
  15. Ремонт в одному кабінеті теоретичного навчання.
  16. Виведення роботи технічної творчості на відповідний рівень.
- На завершення хочу висловити тверду впевненість у тому, що здоровий мікроклімат у колективі, його потужний розумовий, творчий потенціал, почуття відповідальності за долю навчального закладу забезпечить цілеспрямовану роботу училища.**
- Щиро дякую всім за розуміння, терпіння та увагу один до одного. Сподіваюсь на подальшу плідну працю всього колективу.**

Звіт директора ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» у повному обсязі можна прочитати на сайті училища VMPVU.VN.UA

АДМІНІСТРАЦІЯ ДПТНЗ «ВМВПУ»

ДМИТРИК ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ

Директор ДПТНЗ «ВМВПУ»

Заслужений працівник освіти України. Відмінник народної освіти України, нагороджений знаком А.С.Макаренка. Почесний працівник училища. Закінчив Вінницький політехнічний інститут за спеціальністю: «Інженер електропостачання». У ВМВПУ працює з 1985 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає дисципліни: «Основи охорони праці та техніки безпеки», «Безпека життєдіяльності».

Контактний телефон: (0432) 26-32-32

ТЮТЮННИК МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

Заступник директора з навчально-виробничої роботи

Відмінник народної освіти України, нагороджений знаком А.С.Макаренка, знаком «За вагомий внесок у розвиток професійної освіти». Закінчив Вінницький педагогічний інститут. У ВМВПУ працює з 1993 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає дисципліни: «Основи охорони праці та техніки безпеки», «Безпека життєдіяльності».

Контактний телефон: (0432) 27-45-64

КОРЖЕНКО СВІТЛАНА ГАВРИЛІВНА

Заступник директора з навчальної роботи

Відмінник народної освіти України. Почесний працівник училища. Закінчила Вінницький педагогічний інститут у 1982. У ВМВПУ працює з 1982 року. Викладає географію та біологію. Викладач вищої категорії, викладач-методист.

Контактний телефон: (0432) 27-46-24

БІЛА ЛЮДМИЛА ОЛЕКСАНДРІВНА

Заступник директора з виховної роботи

Закінчила Вінницький державний педагогічний університет.

У ВМВПУ працює з 2003 року. Викладач першої категорії. Викладає спеціальні дисципліни.

Контактний телефон: (0432) 27-44-63

ВОРОНЮК ОЛЕКСІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Заступник директора з інформаційних технологій

Відмінник народної освіти України. Закінчив Вінницький політехнічний інститут. У ВМВПУ працює з 1995 року.

Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає спеціальні дисципліни.

Контактний телефон: (0432) 27-77-81

МАЛІХАТКО ОЛЕНА ФЕДОРІВНА

Старший майстер

Відмінник народної освіти України. Закінчила Ашхабадський інститут народного господарства за спеціальністю: «Економіст».

У ВМВПУ працює з 1998 року. Викладає основи бухгалтерського обліку.

Контактний телефон: (0432) 27-48-32

ГЕЗУН ГАЛИНА МИХАЙЛІВНА

Головний бухгалтер

Відмінник народної освіти України. Почесний працівник училища.

Закінчила Одеський фінансово-кредитний технікум за спеціальністю: «Фінанси і бюджет» у 1968 році.

Працює у ВМВПУ з 1977 року.

Контактний телефон: (0432) 26-32-35

КОЛОМІЙЧУК ЛАРИСА ОЛЕКСАНДРІВНА

Методист

Закінчила Чернівецький державний університет, Тернопільську академію народного господарства за спеціальністю: «Спеціаліст з фінансів». У ВМВПУ працює з 1999 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає спеціальні дисципліни.

Контактний телефон: 0432) 27-44-63

Директор Дмитрик О.Д. (0432) 26-32-32
 Заст. директора Тютюнник М.М. (0432) 27-45-64
 Заст. директора Корженко С.Г. (0432) 27-46-24
 Заст. директора Біла Л.О. (0432) 27-44-63
 Заст. директора Воронюк О.М. (0432) 27-77-81
 Методист училища Коломійчук Л.О. (0432) 27-44-63
 Головний бухгалтер Гезун Г.М. (0432) 26-32-35

Старший майстер Маліхатко О.Ф. (0432) 27-48-32
 Майстер виробничого навчання _____
 Класний керівник _____
 Секретар навчальної частини (0432) 27-45-15
 Кімната майстрів (0432) 27-45-15
 Гуртожиток училища (0432) 27-45-83
 Секретар курсової підготовки (0432) 27-45-15

Всеукраїнська науково-практична конференція навчально-тренувальних фірм Асоціації УНЦ НТФ «ЦЕНТРАЛЬ»

Закінчення. Початок на стор. 1

У дискусії взяли участь Валерій Григорович Бачинський – заступник директора Департаменту освіти і науки Вінницької обласної державної адміністрації, начальник управління професійної освіти, інноватики та науки; Анжела Володимирівна Даценко – начальник відділу професійно-технічної освіти Департаменту освіти та науки Вінницької обласної державної адміністрації; Олександр Дмитрович Дмитрик – директор Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»; Микола Миколайович Бондарев – виконавчий директор асоціації «Український національний центр навчально-тренувальних фірм «Централь»; Аліса Іванівна Гончаренко – викладач кафедри «Фінанси і кредит» Вінницького навчально-наукового інституту економіки Тернопільського національного економічного університету; Наталя Миколаївна Гудзенко – кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки, факультету обліку та аудиту Вінницького національного аграрного університету; Ольга Василівна Колесник – керівник Департаменту якості та кваліфікації персоналу торгової мережі «Україночка»; Галина Петрівна Мариніч – директор ТОВ «Енергобудмонтаж».

Також учасниками стали викладачі, учні та студенти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», Чорноморського морського коледжу Одеського національного морського університету, ДПТНЗ «Чернігівське вище професійне училище», Івано-Франківського коледжу ресторанного сервісу й туризму Національного університету харчових технологій, Волинського коледжу Національного університету харчових технологій, Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка, Львівського професійного коледжу готельно-туристичного та ресторанного сервісу, Вищого професійного училища №25 м. Хмельницького, Ізмаїльського вищого професійного училища Київської державної академії водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, Черкаського навчально-наукового інституту державного вищого навчального закладу «Університет банківської справи».

Учасники конференції у своїх доповідях наголошували на пропозиціях та рекомендаціях, які є актуальними в процесі реформ сьогодення.

Своїми відгуками поділились гості – керівники науково-дослідних робіт учасників. На їхню думку, участь у науково-практичній конференції – незрівнянний досвід. Чорноморський морський коледж Одеського

національного морського університету представляли студентки 1 курсу спеціальності «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» Наталя Гончарук та Вікторія Конишева під керівництвом викладачів коледжу Валентини Михайлівни Бондаренко та Алли Володимирівни Соловйової.

Наталя Гончарук захищала свою наукову роботу на тему: «Проблеми та пріоритетні напрями розвитку морської державної політики України», де студентка визначила важливість міста Чорноморська у розвитку морських перевезень України в умовах світової глобалізації. Інша студентка Вікторія Конишева, зробивши глибокий аналіз реформи децентралізації в Одеській області, визначила секрет успіху Балтської об'єднаної територіальної громади. Тема викликала активну дискусію між учасниками конференції, оскільки це питання є актуальним майже в кожній області України.

Усі учасники активно ділилися враженнями від участі в конференції, більшість студентів-гостей зазначили надзвичайно високий рівень організації заходу, розвиток потужної науково-матеріальної бази ДПТНЗ «ВМВПУ», а також сучасність та креативність керівництва. Екскурсія музеєм училища вразила своїми старовинними експонатами. Гості дізнались багато цікавого та повчального про історію училища та міста Вінниці.

Гості навчального закладу були приємно здивовані гарним європейським містом, яке поєднує в собі велику історію та сучасні нововведення та технології. Вдалось відвідати музей-садибу видатного вченого, хірурга Миколи Пирогова, парк і церкву-мавзолей. Музичний фонтан «Рошен» подарував яскраве ілюмінаційне шоу. У цілому Вінниця справила надзвичайно приємні та незабутні враження. Студентське наукове товариство ЧМК ОНМУ висловило слова подяки дирек-

тору Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища Олександрю Дмитровичу Дмитрику, його креативній команді, голові ради учасників асоціації УНЦ НТФ «Централь» Ользі Іванівні Щербак, виконавчому директору асоціації УНЦ НТФ «Централь» Миколі Миколайовичу Бондареву, науковим керівникам та авторам робіт за можливість обговорити сучасні проблеми регіонального розвитку економіки в умовах глобалізації та децентралізації влади, а також активну підтримку студентської науки.

Учасники Всеукраїнської науково-практичної конференції від ВПУ №25 м.Хмельницького також залишили відгук про проведене дійство: «Висловлюємо щирі подяки Державному професійно-технічному навчальному закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» та особисто Олександрю Дмитровичу Дмитрику і Вікторії Олександрівні Петровій за високий рівень організації науково-практичної конференції, нагоду тісно поспілкуватись із колегами з провідних навчальних закладів України».

Також позитивними враженнями про конференцію поділились учасники від навчально-тренувального банку «Славутич» Людмила Михайлова: «Знаковою подією для працівників нашого банку стала участь у Всеукраїнській науково-практичній конференції у м. Вінниця, де кожен з нас отримав багато нової, цікавої інформації та загорівся новими ідеями. Ми мали чудову можливість поспілкуватись з нашими партнерами, проявити свою професійну компетентність, обмінятися досвідом, відкрити нові горизонти для себе й для нашого банку «Славутич». Спілкуючись із колегами з різних куточків України, ми дізнались більше про особливості щодо діяльності їх навчально-тренувальних фірм. Завдяки

привітно та гостинно зустріли викладачі Вінницького навчального закладу. Було цікаво познайомитися з усіма учасниками конференції зі всіх куточків України, поділитися з ними враженнями та досвідом. Під час конференції обговорювалися цікаві та актуальні питання сьогодення. Сподобалось також те, як цікаво та натхненно проводили екскурсії по училищу та місту.

Вінниця вразила мене своєю архітектурою та неперевершеною красою фонтану «Рошен». У подальшому буду пов'язувати свої спогади про Вінницю з цією поїздкою, яка подарувала мені можливість відкрити для себе безліч нових вражень та емоцій.

Дякую Державному професійно-технічному навчальному закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» за гостинний прийом».

Іван Дікалов: «Особисто для мене це була перша конференція асоціації «Централь», і я щиро радий, що вона відбулась саме у Вінниці. Я ніколи не відвідував це місто, тому звертав увагу на всі моменти. Було дуже приємно, коли представник Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища привітно зустрів нас на вокзалі, організатори, не зважаючи на ранній час, проявили максимум турботи до учасників конференції. У перший день нам провели цікаву екскурсію по училищу та місту, що дало можливість легко орієнтуватись у наступні дні».

Усі роботи були актуальні і торкались глобальних проблем нашої країни. Оскільки вони виявились взаємопов'язані одна з одною, то учасники конференції досить легко знайшли спільну мову, і брати участь в обговоренні було дуже цікаво.

Саме місто неймовірно красиве, і я впевнений, що колись обов'язково відвідаю його ще раз. Дякую організаторам і господарям.

Конференція дала змогу не тільки обмінятися досвідом, отримати нові знання, але й познайомитися з унікальними місцями Вінниці.

Бажаємо розвитку, нових ідей та творчих звершень у подальшому проведенні подібних заходів».

Усі доповідачі та їхні наукові керівники отримали масу вражень та натхнення для нових наукових звершень, збагатили власний досвід і були нагороджені сертифікатами учасника Всеукраїнської науково-практичної конференції.

Завдяки зусиллям організаторів асоціації «Український національний центр навчально-тренувальних фірм «Централь» науково-практична конференція пройшла досить жваво й динамічно, а господарі заходу отримали схвальні відгуки про високий рівень її підготовки та проведення.

Н.Л. Гавриш, викладач спецдисциплін
В.О. Петрова, директор НТФ «Перлина
Поділля»

...ЩОБ СЕРЦЕ БИЛОСЬ ЧАСТО І РАДІЛО ВІД НАЗВИ ГОРДОЇ – УЧИТЕЛЬ, ПЕДАГОГ!..

...Якщо медикам ми ввіряємо наше здоров'я, то вихователям ввіряємо моральність і розум дітей наших, ввіряємо їхню душу, а разом з тим і майбутнє нашої Вітчизни.

К. Д. Ушинський

Організація ветеранів України в цьому році відзначила 30-ту річницю від початку створення. В організації працює понад десять тисяч активістів.

Організація незалежна від будь-яких політичних партій і рухів та об'єднує в своїх рядах покоління, які захистили країну від фашистських загарбників, відбудували могутню державу, самовіддано працювали, щоб зміцнити її економіку і добробут народу.

До складу організації входить і наша рада ветеранів педагогічної праці, на обліку якої стоїть 45 ветеранів праці, 15 з них ще продовжують працювати і передавати наступним поколінням усі знання та вміння.

На жаль, зараз настали не найкращі часи для освітянина – учителя, вихователя, викладача, майстра, зусиллями якого твориться майбутнє нашого краю, всієї нашої держави. Педагоги сумлінно виконували і сьогодні виконують свій професійний обов'язок, вчать нашу молодь пізнавати нове і пам'ятати про те, якого ми роду. Найбільш відчутним і болючим є наступ влади на соціальні права ветеранів, відміна встановлених пільг, ганебний податок на пенсії, перекладання труднощів країни на плечі рядових трудівників і пенсіонерів, витіснення ветеранів з робочих місць. Замість того, щоб дякувати їм за те, що вони, розуміючи складну ситуацію в країні, знаходять роботу і самотужки підтримують себе, свою родину, поповнюють державний бюджет, а держава, за згодою народних депутатів, їх ще й карає, вираховуючи з їх жебрацької пенсії 15 відсотків. Карає за те, що вони наважилися працювати, підставляючи своє плече під загальнодержавні проблеми.

Ветеранів турбує не лише матеріальне зубожіння, їх надзвичайно хвилює моральне приниження та образи. У ветеранів вкрали надію на краще майбутнє, плюють у душі тих, хто відбудовував повоєнну Україну, творив усі ті матеріальні багатства, якими користується сьогоднішнє покоління. Це боляче.

У підлітковому віці відбувається пошук свого «я» в соціумі. Тому важливо, щоб молоде покоління мало можливість бачити, чути та спілкуватись з людьми, які є творцями історії, учасниками подій, якими має пишатись патріот своєї Батьківщини.

Нам всім відомий вислів, що без минулого немає майбутнього.

Ми виховуємо любов до Батьківщини, до свого народу, до людей праці, вчимо шанувати святі місця, омити кров'ю наших борців, доводимо незламність духу наших героїв та передаємо наступним поколінням усі знання про славні сторінки історичного минулого нашого народу.

Ми переконані, що допоки пам'ять про наших героїв не буде стерта, до тих пір буде жити наша держава. Потрібно, щоб молодь пам'ятала та шанувала минуле свого народу.

Адміністрація нашого училища та виховний відділ докладають чимало зусиль, щоб усі заходи, що систематично проводяться, проходили на належному рівні, щоб виховували в душах нашої молоді повагу до тих історичних подій, до ветеранів, які ще, слава Богу, живуть серед нас, та щоб завжди пам'ятали тих, кого вже немає та тих, хто віддав своє життя, щоб ми могли сьогодні жити, радіти миру, сонцю та весні.

Педагог – не професія, це – доля. Складна, неспокійна, але справжня і єдина на все життя. Обранцями такої долі можуть стати тільки найкращі. Бо педагогові необхідні мудрість і простота, серйозність і пустотливість, безмежна доброта і сувора вимогливість, принциповість і лагідність.

Гордістю нашого училища є педагоги, які вибрали саме цю нележку, але відповідальну стежину в своєму житті – виховання підростаючого покоління, яке у XXI столітті буде творити історію нашої країни.

Ці слова в повній мірі стосуються не тільки педагогів, які зараз працюють в училищі, а й тих ветеранів педагогічної праці, які вже на заслуженому відпочинку. Це люди, на яких ми завжди рівняємося, які для нас є взірцем у всьому: Атаманенко Дмитро Іванович, Баранова Юлія Федорівна, Бондар Марія Родіонівна, Бондар Олександр Іванович, Довгань Галина Василівна, Жиліна Людмила Володимирівна, Камінська Майя Миколаївна, Канаховська Світлана Михайлівна, Король Людмила Миколаївна, Мельник Валентина Степанівна, Михаленко Тетяна Никифорівна, Молодова Наталія Анатоліївна, Садовнікова Жанна Павлівна, Скомаровський Георгій Сигізмундович, Соболева Меліта Іванівна, Стасенко Людмила Антонівна, Степанюк Лілія Олексіївна, Теплова Світлана Василівна, Ткачова Тетяна Петрівна.

Педагог – це не просто професія, це життєва позиція, це покликання. Навіть ті, хто вже не працює сьогодні, продовжують залишатися педагогами. Ось спогади декого з тих, хто на довгі роки присвятив своє життя вихованню молодого покоління.

Дмитро Іванович Атаманенко в 1961 році вступив на навчання до нашого училища, яке закінчив в 1963 році, і, отримавши вищу освіту, працював спочатку майстром, потім викладачем і протягом 15 років був заступником директора з виховної роботи. Зараз Дмитро Іванович на заслуженому відпочинку, але ще часто сягає йому уроки, лінійки, учні... За старим звичаєм ще й зараз встає о 5 годині щодня, хоча уже не треба спішити до училища, щоб перевірити, чи все добре в гуртожитку, чи всі вийшли на ранкову зарядку, чи все готово до початку нового дня. Згадуються часто учні, – а було їх за ці роки чимало! Ще сягає наради, педради, концерти... Молодому поколінню Дмитро Іванович бажає енергії, міцного здоров'я, яке стане підґрунтям для щоденних творчих здобутків, не зупиняється на досягнутому, самому вчитись і навчити доброму, вічному своїх учнів.

Юлія Федорівна Баранова вважає, що вона жила не лише у двох століттях, а й у двох епохах. Сьогодні, коли «літа на зиму повер-

нули», роки молодості згадуються зі світлим щемом, з оптимістичною ностальгією. Хто допоміг у виборі професії вчителя? Мама. Вона сама дуже любила дітей і була педагогом. Так, часто сягає заходи, що проводила дуже відповідально, засідання старостату, тренінги. Недавно зустріла свою ученицю Таню Мостову, якій вже 38 років, і та кинулась цілувати і своєму чоловіку радісно говорити: «Це моя улюблена вчителька, Юлія Федорівна, про яку я тобі багато розповідала». А при зустрічі з колишнім учнем Катаєвим зовсім кумедна історія вийшла. Сьогодні цей 40-річний чоловік, сміючись, згадує, яким він був щасливим, коли мив підлогу в класі, щоб йому не поставили двійку з англійської мови. А вчителям, що нині працюють, Юлія Федорівна бажає, щоб їхнє життя завжди залишалось сповнене любов'ю і увагою учнів, благополуччям у їхніх родинях.

Олександр Іванович Бондар народився в сім'ї вчителів, але ніколи не думав, що доведеться навчати дітей. Закінчивши Київський політехнічний інститут Ордена Леніна, працював на різних посадах, в тому числі і на посаді ведучого конструктора Науково-дослідного інституту. Але доля повернулася так, що продовжив сімейну справу, і останні 25 років навчав дітей професії. Досі дуже часто сягає уроки, дуже шкодує, що зараз не має змоги передавати дітям свої знання та вміння. Відчуває себе щасливим, коли його вдома провідують учні. Вдячний Віталіку Тигибку, Кості Федосову, Сергію Кравченку, Сергію Видавському, Саші Олексієнку, Аллоці Матвієнку та іншим учням, які не забувають свого наставника, провідують його, діляться своїми досягненнями. А новому поколінню педагогів Олександр Іванович зичить, щоб міцне здоров'я стало підґрунтям для щоденних творчих здобутків, а кожен урок був шедевром педагогічної майстерності.

Георгій Сигізмундович Скомаровський закінчив наше училище в 1962 році, потім – Харківський технікум і останні 46 років працював в рідному ВПТУ-4. У дитинстві не мріяв бути педагогом, та доля звела його з чудовою дівчиною – Галиною Антонівною, яка на той час уже працювала вчителькою. Вона ж і навчила його любити дітей, заохотила передавати дітям свої знання та професійні вміння. Зараз вже 8 років на заслуженому відпочинку. І досі ночами тривожать проблеми, пов'язані з практикою. А під час практики за 46 років де тільки не були з учнями: 4 місяці на БАМі, в Абакані, в Тайшеті, в Ленінграді, в Москві, в Києві, в Тюмені, в Свердловську, в Ташкенті, в Ковелі, в Караганді, в Білорусі, в Башкирії, і в Горькому – і усюди там залишилися добрі друзі, з багатьма з них Георгій Сигізмундович спілкується і зараз. Найбільше запам'ятались учні: Михайло Рябокін, В'ячеслав Павленко, Віктор Мокринський – здібні, чесні, веселі, надійні друзі.

А прикрих випадків не пам'ятає. Та їх, мабуть, і не було, бо завжди розумів дітей, і вони його любили та поважали. І сьогодні зустрічається Георгій Сигізмундович зі своїми колишніми учнями і, як з рідними людьми, ділиться сьогоднішнім.

Лілія Олексіївна Степанюк в 1968 році закінчила навчання в нашому училищі та вступила до Вінницького педагогічного інституту. За весь час трудової діяльності мала лише один запис в трудовій книзі – ВПТУ-4. Щира душею, людяна, активна і життєрадісна. Спочатку викладала російську мову та літературу, а згодом поглинула в громадську роботу. Це були найкращі роки в житті Лілії Олексіївни. Назавжди залишилися в пам'яті доброзичливі, дружні стосунки між працівниками училища, навіть в ті страшні роки, коли по півроку працівникам не виплачували заробітної платні, взаєморозуміння, оптимізм та взаємовиручка допомогли всім пережити той період. А задоволення від педагогічної роботи мала, коли учні дякували за те, що заохочувала їх до проведення концертів, тематичних вечорів, клубу веселих та кмітливих, зустрічей з цікавими людьми, з афганцями тощо. Організовувала за допомогою спонсорів, яких сама ж і знаходила, поїздки для сиріт та відмінників навчання. Особливо запам'ятався випадок, коли повезла таку групу з 15 учнів до Мінська в Міжнародний молодіжний центр, де були присутні представники з усіх республік тодішнього Радянського Союзу. Це було напередодні Нового року, і коли ці представники з усього Союзу дізналися, що з ними приїхали сироти, то зібрали цілий мішок різних солодощів і вранці, 1 січня, пригостили наших учнів. Це було незабутньо.

Педагог веде людину від дитинства до зрілості, крізь закономірні або неочікувані життєві труднощі. Бути вчителем, вихователем, наставником – це душевне покликання, обране за велінням серця, наполеглива, чесна, натхненна праця, що збагачує світ мудрістю, знаннями, милосердям, людяністю.

Навіть, випускаючи своїх учнів у велике життя, ми назавжди залишаємось із ними, і наша наука, і наш досвід, і наша любов підтримують цілком вже дорослих людей протягом усього життя. Кожен випуск учнів забирає з собою частинку душі своїх педагогів – своїх старших друзів.

ЗНОВУ ВЕРЕСЕНЬ

Знову вересень осінь стрічає,
Горобина яскраво горить;
Вас училище рідне стрічає,
Щоб дорогу в життя вам відкрити.

Ми навіки зріднилися з вами,
І згадаємо вас ще не раз,
І ніякими в світі словами
Не сказати, як любимо вас.
Коли ви відлітаєте в вирій –
Ніби частка душі відліта...
Разом з листям багряним, осіннім
Відлітають і наші літа.

І роками чекаємо звістки,
Що у вас все гаразд у житті,
Так летить, пташенята, у вирій,
Своєю щастю назустріч летить.
Неба чистого ми вам бажаєм,
Щоб життя ваше буйно цвіло,
Щоби душу вам всім зігрівали
Плечі друга і людське тепло.

Т.І.Бондар, вихователь гуртожитку

ПАМ'ЯТАЄМО. ПИЩАЄМОСЬ. ПЕРЕМАГАЄМО

Ні для кого не секрет, що сьогодні наша Україна переживає нелегкі часи: кожен українець перебуває у журбі: на сході нашої Батьківщини триває війна, у багатьох сім'ях щодня оплакують героїв, які захищали цілісність та єдність нашої рідної держави, й у результаті чого залишили цей світ.

ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» серед своїх випускників теж має героїв, які з дня у день гідно тримають оборону та з відважністю протистоять ворогу. На превеликий жаль, не всі бійці повернулися з лінії вогню у рідні домівки.

З метою вшанування пам'яті загиблих в зоні АТО:

Бенери Івана, Черкасова Володимира, Фарісея Анатолія, Горбатюка Віталія педагогічний та учнівський колективи вирішили установити меморіальні дошки на фасаді навчального корпусу.

Надзвичайно приємним стало те, що під час збору коштів відгукнулися усі небайдужі громадяни. Зокрема, хочеться подякувати депутату Вінницької обласної Ради Д.А. Чаленку за посильну матеріальну допомогу у розмірі 2000 гривень, директору Подільського регіонального страхового центру ПРАТ «Українська пожежна страхова компанія» Є.М. Поплавській – 1000 гривень та крайовому атаману Українського козацтва у

Вінницькій області В.В. Киричко – 500 гривень.

Вкотре переконуємося у тому, що саме у єдності – сила, адже ще князь Ярослав Мудрий у свій час заповів нащадкам: «Не сваріться, жийте в згоді: тільки мир збере усе, а незгода, наче вітер, все по полю рознесе...»

Як не будете всі разом йти до спільної мети, ви, державу зруйнувавши, подастесь у світи.

Ви розгубите ту землю, що придбали вам батьки, і тинятиметесь всюди, як вигнанці й жебраки». Отож, єднаймося, українці, бо ми того варті!

Н.Ю. Коломійчук, майстер виробничого навчання

Дотримуватись законів потрібно починати із себе

Для кожної людини розуміння закону своє особисте, і, на жаль, не всі його дотримуються. Я старанно намагаюся вивчати закон, не порушувати його та намагаюся усіляко сприяти тому, щоб і всі оточуючі мене його дотримувались. Коли я бачу, що хтось із моїх друзів або навіть стороння мені людина хоче порушити закон, я намагаюся застерегти та попередити про негативні наслідки.

На мою думку, якби більшість із нас дотримувались законів та Конституції України, то й умови життя в країні були б кращі. Навіть банальне паркування автомобілів у непризначеному для цього місці є хоч малим, але порушенням закону. Уявіть собі, якби люди дотримувались елементарних правил дорожнього руху, то скількох аварій можна було б уникнути! Хочу нагадати ще і про дотримання закону про куріння та розпиття алкогольних напоїв. З грудня 2012 року вступив в силу Закон України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення». Заборона куріння є вимушеною мірою державної політики щодо підвищення якості життя населення. Та чи готове саме суспільство до таких змін?

Відповідно до чинного законодавства існують певні обмеження щодо вживання спиртних напоїв. Так, згідно ст. 178 Кодексу України про адміністративні правопорушення «Розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, або поява в громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль, – тягне за собою попередження або накладення штрафу від одного до п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян».

Отже раджу не ризикувати, а дотримуватись чинного Законодавства!

О.М. Бура, викладач спеціальних дисциплін

ЧАЙ ВДЯЧНОСТІ ТА ДОБРА

Вип'єш чаю – додадуться сили.

Китайське прислів'я

Кожен небайдужий українець бажає припинення війни на сході, щоб перестала литися кров рікою невинних у цьому патріотів своєї держави. І навіть ті, хто знаходиться не на передовій, із великим задоволенням роблять все можливе для підтримки бійців АТО.

Ось і наш навчальний заклад на чолі з директором Олександром Дмитровичем докладає чималих зусиль для максимальної підтримки тих, хто відстоює територію та честь нашої держави.

В училищі неодноразово організовуються благодійні акції. А однією із чергових стала акція по виготовленню ароматного трав'яного чаю власними силами.

Ідея збирати різнотрав'я та вживати як напій з'явилася на Київській Русі задовго до традиційного чорного чаю. З незапам'ятних часів люди вживали чай з листя, квіток і плодів різних лісових, лугових трав і садових рослин. Своєчасно зібрані і правильно висушені трави для чаю містять вітаміни, мікроелементи, біоантиоксиданти, органічні кислоти, ферменти і ряд інших біологічно активних речовин, які благотворно впливають на організм людини.

Головним спеціалістом у зборі трав, організації процесу ферментації листя став Володимир Васильович Петелько зі своїми вихованцями.

З ентузіазмом, запалом в очах, позитивним настроєм у перші дні літа учні на чолі з Володимиром Васильовичем збирали у лісі листя суниці, дикої груші та яблуні, чебрецю тощо. Усі учасники, незважаючи на підготовку до іспитів та повсякденні справи, знаходили можливість для того, щоб досягти очікуваного результату.

Сама суміш трав містить багато корисних властивостей, які позитивно впливають на організм людини.

Усе виготовлялось із піклуванням та турботою про бійців АТО: щоб і аромат бадьорив, мотивував, щоб і користь від чаю зміцнювала та надавала сил. Звичайно, не тільки чай наповнює силами, а й відчуття єдності, взаємної підтримки та турботи.

В.В. Петелько, керівник фізичного виховання, В.О. Петрова, викладач спеціальних дисциплін

Завтрашній день моєї країни... Яким він буде? Що на нас чекає завтра? Від чого чи від кого залежить наше майбутнє? Людство завжди цікавили такі запитання. Хвилюють вони зараз і нас.

На мою думку, майбутнє нашої країни залежить лише від нас – народу, який у ній проживає. Лише ми можемо змінити завтрашній день і лише ми вирішуємо, чи зміни будуть на краще, чи на гірше. Також, я вважаю, що найбільше впливаємо на майбутнє нашої держави ми – молоде покоління.

Уявляючи майбутнє України, треба добре вивчити її минуле, оскільки часто відповіді на якісь питання лежать у витоках минулого. Український народ надзвичайно працьовитий і талановитий.

З української душі виймали серце і мову – забороняли розмовляти, писати нею, навіть стверджували, що немає такої мови. Україну завжди пригнічували та хотіли знищити.

Сьогодні майбутнє України, на жаль, перебуває в руках політиків. Кожен з них повинен працювати на благо України, а не задля своїх інтересів. Тільки за таких умов ми зможемо приєднатися до країн демократичного спрямування.

Анна Іваненко, учениця групи №23

Яким буде завтрашній день залежить від нас. Все залежить від того, скільки добра ми бажаємо всім громадянам нашої Батьківщини і скільки зусиль готові докласти, щоб те все стало дійсністю. Не слова допоможуть зробити кращою країну, а конкретні вчинки. Україна буде такою, якою ми її зробимо. Ми –

ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ МОЄЇ КРАЇНИ

майбутнє нашої країни.

Світлана Голдинська, учениця групи №23

Я вважаю, що на даний момент не можна сказати, яке майбутнє в моєї країни. У нас немає нічого стабільного, окрім прихованої війни, яка триває уже четвертий рік. Як на мене, наше майбутнє залежить більше від влади, ніж від народу. Люди в нашій країні зараз не живуть, а виживають. Ми змирились з усім цим і все, що ми робимо – це обговорюємо, у якому стані наша країна, без жодних рішучих дій. На сході ведеться війна, яка нам зовсім не потрібна. Я хочу, щоб у нашій країні нарешті була стабільність, розуміння і справедливість, але все ж, на превеликий жаль, я не можу сказати, що впевнений у завтрашньому дні своєї країни.

Олександр Червань, учень групи №23

Я вважаю, що завтрашній день моєї країни залежить від нашої молоді. Адже наша молодість – це майбутнє нашої держави і все залежить тільки від неї – від того, як молоде покоління ставиться до навчання, праці, чи має бажання чогось досягти. Сьогодні в країні не зовсім хороший час, але я вірю в краще, я вірю в майбутнє нашої країни тому, що Україна і сьогодні велика держава. Якщо ми будемо з байдужістю ставитись до країни, то хорошого майбутнього у нас не буде. Завтрашній день нашої мальовничої, співучої, квітучої України залежить від кожного з нас!

Тетяна Гладка, учениця групи №23

Нещодавно я замислився: а яким буде майбутнє моєї країни? Та дати відповідь на це запитання складно.

На жаль, на долю українського народу випало багато страждань та лиха. Не тільки славою та героїзмом був вкритий шлях нашої Батьківщини до омріяної незалежності та самостійності. Були на цьому шляху також трагічні сторінки. Та, незважаючи на все, мета, яку пронесли крізь віки, все ж стала реальністю. Вже більше двох десятиріч ми живемо у самостійній, територіально та політично незалежній країні. Нещодавно я став свідком розмови батьків, у якій промайнула фраза: «Сьогодні ані в кого немає впевненості в завтрашньому дні». Саме тоді я остаточно зрозумів, яким хочу бачити майбутнє своєї країни. Я хочу, щоб наша країна була квітучою і веселою, а люди щасливими та впевненими в завтрашньому дні.

Андрій Пустовий, учень групи №44

Завтрашній день моєї країни... Яким він буде? Завтрашній день приходить, а відповіді на це питання немає. Майбутнє завжди є загадкою для людства. Я вважаю, що майбутнє моєї країни залежить від молодого покоління, тобто від нас, від того, як ми ставимось до батьків, до навчання та навколишнього світу. Ми повинні бути патріотами нашої країни.

Олексій Крутінський, учень групи №44

У кожного з нас одна-єдина Батьківщина. Особисто у мене – це Україна, і я про це ні хвилини не жалкую. Адже я народився

в найкращій у світі країні. Я щиро люблю її привітних людей, її родючі землі і безмежні простори. Я впевнений, що у нашої держави велике майбутнє.

Та якою ж я бачу Україну в майбутньому? Щодо мене, то, насамперед, я хотів би, щоб наші співвітчизники стали щирішими, добрішими, щоб вони поважали і любили свій рідний край, а Батьківщина відповідала їм взаємністю.

На мій погляд, зараз дуже важливо берегти українську природу: створювати більше заповідників, садів і парків, а також боротися проти вирубування лісів. Адже природа – це наше здорове життя і здоров'я майбутніх поколінь. Крім того, українська природа неповторна у своїй красі і повинна дарувати свою красу усім, хто живе на нашій землі.

А взагалі, я впевнений, що майбутнє України найбільше залежить від нас із вами. Якщо ми будемо байдужими до усього, що відбувається навколо нас, то ніколи не зможемо збудувати щасливе майбутнє. Тому, якщо ми хочемо бачити свою рідну країну духовно, культурно, політично і економічно розвинутою державою, яка буде спроможною відстоювати свої особисті інтереси в будь-якій міжнародній сфері, ми повинні розвиватися самі, тим самим розвиваючи рідну країну, не бути байдужими до майбутнього і докладати до цього якомога більше зусиль. Чим вищими будуть прагнення наших співвітчизників, тим більший результат ми отримаємо у майбутньому.

Владислав Севастьянов, учень групи №44 Підготували матеріал Л.І. Гладка, О.М. Бура, викладачі

У ДОРОСЛЕ ЖИТТЯ!

Сліпий не скаже тобі «спасибі» за дзеркало
Томас Фуллер

«Дякую»... Здавалося б, таке просте слово, а сказати його так важко. Це слово ми говоримо рідко, а чуємо ще рідше. Нам завжди заважають різні причини та ситуації, яким ми залюбки піддаємося. Добре, тепле, ввічливе та вдячне слово сповнює нас гарним настроєм, надихає і зароджує бажання робити та говорити щось приємне іншим.

Навчаючись третій рік, ми хочемо сказати «дякую» адміністрації навчального закладу за підбір майстрів своєї справи у числі педагогічного колективу училища, за сучасне забезпечення навчального процесу: затишні аудиторії, більшість яких забезпечена сучасними технічними обладнаннями. Ми

розуміємо, що завдячуємо своїми знаннями нашим викладачам, які дають нам півітку у доросле життя, віддаючи частинку себе; навчаючи, як втриматись міцно на ногах із гордо піднятою головою.

Звичайно, що для кожного викладача ми стали близькими, а для класного керівника М.В. Бондарчук і майстра виробничого навчання Т.М. Расулової взагалі як рідні. Вони навчають нас доброти, співчуття, дружності, дотримання морально-етичних норм і навичків командної роботи, вмінню завжди стояти один за одного.

Вкладають у нас такі якості, яких нам не вистачало і відкривають нові, про які ми взагалі не знали, надихаючи нас стрімко йти вперед і не зупинятись на досягнутому. І це в результаті не минуло даремно, бо ми вже сформовані особистості і знаємо, чого

хочемо від життя, проживаючи його на достойному рівні.

Прийшовши на перший курс, ми були немов зернинки, які потрапивши в родючу землю, почали проростати і давати плоди.

Навчальний заклад задав свій ритм, який ми підхопили і йдемо далі разом у ньому. Кожен день був сповнений новими емоціями та почуттями, які залишаться в наших серцях назавжди.

Три роки промайнули швидко, зі своїми злетами та падіннями, але обравши цей шлях, ми не зупинимося, а будемо підніматися сходинками своєї мети. Шановна адміністраціє та педагогічний колективе, щиро ДЯКУЄМО Вам за все це!

**Настасія Гоцалюк, учениця групи №15,
від імені учнів групи**

У СВІТЛУ ПУТЬ!

В училищі завжди свят багато,
Там музика лунає й чути спів.
Але сьогодні – надзвичайне свято –
Ми проводжаємо своїх випускників.
Тепер належить їм майбутнє України
І їм долати сходинки життя.
Вони – надія наша, ми — їх зміна,
Вони – це наше світле майбуття.

Ось і настав цей казковий день. День святковий, радісний і сумний водночас, день розставання з училищем. Пролунав останній дзвоник, складений останній іспит та захищено дипломну роботу. Попереду незвідана даль.

30 червня 2017 року відбулося незвичайне свято, якого немає в жодному календарі. Свято, що лежить на межі дитинства та дорослого життя.

Від берега училища у доросле життя виру-

шили учні 10-ти випускних груп. Пролунали фанфари і словистили всіх присутніх учнів, педагогів, батьків випускників, гостей про початок випускного.

З вітальним словом звернувся до випускників та всіх присутніх директор Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища Дмитрик Олександр Дмитрович. У своєму виступі він побажав випускникам творчих злетів, щастя, успіхів у житті, роботі та всього найкращого у їхньому майбутньому.

Свої напутні слова до усіх випускників висловила майстер виробничого навчання Березюк Лариса Володимирівна.

На початку нового шляху випускникам також було що сказати. Від імені випускників слова вдячності висловили голова учнівського самоврядування Олександр Ста-

сюк та відмінниця Яна Надкернична.

Для усіх присутніх звучали музичні вітання від учасників зразкового вокального ансамблю «Душі криниця».

Під звуки урочистих фанфар та гучні оплески присутніх, випускникам були вручені атестати про повну загальну середню освіту та дипломи кваліфікованого робітника. Приємно, що в цьому навчальному році дипломи з відзнакою отримали 33 учня.

Дорогі випускники! Дозвольте тепло і сердечно привітати вас зі святом вручення дипломів. Життя людині дається один раз. І жоден подих, жодне слово, зітхання, жодну посмішку не змінити і не повторити, не пережити вдруге. Перегорнуто сторінку дитячих літ, перед вами чистий аркуш. Заповніть його без помилок, так, як учили вас ваші наставники. Шануйте батька і матір, які дали вам

життя і ростили вас. Шануйте викладачів і майстрів виробничого навчання, які дали вам знання і прагнули виховати вас чесними і добрими людьми. Любіть свій край, чесно і високо несіть горде наймення людини.

Пам'ятайте! Училище любить вас. Любить таких різних: великих і маленьких, упертих і лояльних, слухняних і зухвалих.

Бажаємо вам, юні друзі, успіхів, здійснення усіх задумів. Хай щасливим буде для вас шлях самостійного життя, хай завжди поруч будуть вірні друзі та мудрі наставники! Знайте: двері училища завжди відкриті для вас, і ми будемо з радістю зустрічати вас на порозі нашого навчального закладу.

Л.О. Біла,
заступник директора
з виховної роботи,
К.І. Гладка, культурорганізатор

Довгоочікувана зустріч випускників

дякувати мудрим вчителям за мудрі поради.

Прошли, пробігли роки... Але очі мої однокласниць не втратили веселих іскорок та блиску. Після багатьох років, що минули після випускного, група учениць №35, що навчалися за професією «Телеграфіст, оператор зв'язку», 1990 року випуску, зібралась знову у своєму

рідному училищі в лютому 2017 року. 27 років пролетіло після останньої зустрічі учнів після того, як молоді усміхнені, енергійні дівчата вийшли зі стін училища, отримавши свій квиток у життя – свою професію. За ці роки ко-

жен подолав шлях від молодого робітника до спеціаліста, керівника, а деякі й до власника свого підприємства. Вир життя розкидав моїх однокласниць різними шляхами, порізненому склалися долі. Стільки змін відбулося в їхньому особистому житті: хтось створив сім'ю, хтось пішов за професією, хтось збудував собі гарну кар'єру... Але дівчата так і залишились випускницями нашого училища.

Схвилювала екскурсія по навчальному закладу. Ніби все, як було колись, і в той же час все змінилось. Рідні стіни, такі «свої» класи! Ось вони! Уже на стінах – шпалери, замість дерев'яних парт зеленого кольору – сучасні учнівські столи. Але веселий дух, дух навчання, та безтурботна юність так само відчуваються і в коридорі, і в класах. Цей дух неперервності людського життя вічний. Тільки й чулося: «А пам'ятаеш?»

Незабутніми були спогади про майстра ви-

робничого навчання Дмитра Івановича Атаманенка. Спокійний, справедливий, розсудливий, високоерудований, доброзичливий Дмитро Іванович для дівчат групи №35 був, як батько, не рахувався з власним часом. Часто займався додатково, із задоволенням передавав свої знання, навчав самостійно думати, не боятися труднощів. Шкода, що Дмитро Іванович не зміг бути присутнім на зустрічі, але зібравшись в класі, ми з однокласницями мали нагоду особисто поспілкуватися з ним у телефонному режимі та пригадати своє незабутнє минуле, розповісти про себе та про досягнення своєї родини, яким Дмитро Іванович щиро радів разом із нами.

Того вечора усі ми відчули себе на мить у далекій юності, такі рідні, дружні, умічені...

Т.М. Расулова,

майстер виробничого навчання

Зустріч із минулим, як на мене, це завжди свято, оскільки є можливість пригадати добрих друзів, цікаві уроки, веселі перерви, поїздки на екскурсії разом із групою, є час по-

Привіт, «Молодіжний віснику». Я навчалась у групі №41 за професією «Кухар. Кондитер». Відмінницею не була, але вчилася добре. Ці три роки навчання нас супроводжували майстри виробничого навчання: Н. А. Молодова, Л. М. Олійник, класні керівники М. В. Джус та Д. Ю. Фурман.

Я залюбки відвідувала уроки з предмету «Технологія приготування їжі», яку проводила О. М. Пахолок і ставила мені дуже гарні оцінки. За час навчання я брала участь у різних виступах, неодноразово ходила з групою на природу, до кінотеатру, до фонтану, просто так, щоб розвіятись. Але ми не забували, що зранку навчання, і до нього потрібно ще підготуватись. Останній рік навчання був одночасно веселим і трішки сумним, оскільки потрібно було думати, що робити далі. І якимось, одного весняного ранку, ми були на уроці математики в А. І. Харжевської. До класу зайшов представник Вінницького коледжу економіки і підприємства THEU – викла-

дач інформаційних технологій Мазур Віталій Григорович. Він дуже гарно описав свій навчальний заклад та запросив на день відкритих дверей. Завітавши до коледжу, мені все дуже сподобалось, привітні студенти, щирі викладачі. Згодом я пройшла співбесіду і була зарахована до списку студентів. А 1 вересня щасливою прийшла на навчання. Чудова група, найкращі викладачі, золотий куратор. Закінчивши за два роки коледж, я вступила до Вінницького навчально-наукового інституту економіки THEU, де навчаюсь і до сьогоднішнього дня.

Дорогі учні, бажаю усім гарно закінчити навчальний рік. Завітайте до ВНІЕ THEU! Я впевнена, вам сподобається. Навчайтесь у найкращих та будьте найкращими!

З повагою, Юлія Обливач, випускниця групи №41 2013 року

НАВЧАЙТЕСЬ У НАЙКРАЩИХ

Рідне мені обличчя

впізнати неможливо. Ніби хтось підмінив наших учнів у хорошому змісті цього слова. Вони стали такими чемними, привітними, уважними... Хлопці вели себе, як справжні джентльмени. Такими я їх зустрічаю і зараз.

А. Шевчук посерйознішав, непогано заробляє та забезпечує сім'ю. Дивлюся на нього, і очам не віриться:

жартівливий та непосидючий юнак став спокійним, врівноваженим, поміркованим, цікавим співрозмовником. Радію, що у нього все склалося, що він по-справжньому кохає свою Катю та не може натішитися маленькою Ліанкою. Анатолій показав мені весільні світлинки та сімейні фото з донечкою. Здається, що з її народженням народився і він... як батько... з таким світлим, лагідним і турботливим поглядом. Протягом двох тижнів, які Толя провів тут, геть знудьгувався за сім'єю, обміняв квитки на раніше і наступного дня виїхав. Обіцяв, що зустрінемося за два роки, – під час наступного його візиту в Україну. Можливо, в подальшому приїде сюди вже не сам та познайомить мене з сім'єю.

Завжди чекаю на вас, мої дорогі випускники! Часто переглядаю наші спільні фото, – тоді у пам'яті виринають наші «вилазки у світ». Цікаво було проводити з вами час, розділяти ваші перемоги, співчувати у поразках, співпереживати у ваших розчаруваннях, радіти навіть незначним успіхам та досягненням. Заходьте частіше до ВМВПУ, діліться своїми турботами, привозьте гарні новини! З нетерпінням чекаю нових зустрічей!

І.О. Колодкіна,

майстер виробничого навчання

Щаслива мите, зупинись!

Ще не так давно здавалося, що все на світі так легко і просто. Ось твій дім, твоє училище, твої друзі. І хоча у тебе немає жодної хвилини вільної: гуртки, проекти, успішне навчання, виробнича практика – ти почувашся щасливим.

Це тому, що ти ще у світі дитинства і юності, тому й не замислюєшся над тим, чи радісно, щасливо тобі живеться у світі дорослого життя, повному тривоги, сліз, розчарувань. І ось ти вже дорослішаєш: здача ЗНО, вибір ВУЗу, спеціалізації, перше робоче місце, адаптація до нових реалій. Одразу ж з'являються звідкись проблеми, невирішені питання, і все це змушує нервувати, непокоїтись, тривожитись. Ти стаєш неурівноваженим і обтяженим турботами. Це природно, бо ти вступаєш у зовсім новий для тебе світ – світ дорослих. І ти починаєш розуміти, що воно вже не повернеться. Ніколи... Тобі здається, що разом із дитинством відійшло у минуле і щастя. І тобі хотілось би зупинити ті прекрасні хвилини, хотілось би, щоб вони тривали вічно, щоб повернулось щасливе дитинство, а ти лишився назавжди щасливим дитям. Але, на жаль, ця сторінка твого життя вже перегорнута, і, як би ти не кричав, бажаючи зупинити ту щасливу мить, тебе ніхто не почує, а слова твої назавжди лишаться беззвучними нотами, які розтануть у всесвіті, не почуті ніким і нічим. Поступово ти починаєш відчувати відчай, ти думаєш, що твоє щастя ніколи не прийде до тебе. Ти звикаєш до цієї думки і тоді... перетворюєшся на людину, яка вже нічого не чекає від життя і не вірить, що все ж є воно, щастя. І тоді...

Як розповідає легенда, тоді була зима, холодна, сувора, зі справжніми зав'язими-хурделицями. Якось на шляху, вкритому

кригою, зустрілися юнак і диявол. Цей хлопець втратив надію на щастя, радість, він змірився із цією думкою. Диявол, знаючи це, запропонував юнакові взяти у нього годинник. Він порадив юнакові подивитися на годинник у найпрекрасніший момент у житті, сказавши: «Щаслива мите, зупинись!» І диявол переконав юнака, що бажана мить зупиниться і буде тривати вічно. Але ж, якщо цей молодик за все своє життя так і не зустріне цієї щасливої хвилини, то він помре, віддавши душу дияволу. Хлопець погодився, бо вважав, що це його останній порятунок. Але ж не знав він, як помилявся. Юнак уже так звик до свого безрадісного і безбарвного життя, що зовсім забув, що означає – бути щасливим. І прожив він усе своє життя, так і не побачивши і не відчувши нічого прекрасного. Мабуть, не судилося його вустам вимовити: «Щаслива мите, зупинись!»

Ось така сумна легенда про людину, яка не вірила у власні сили і не проростила у своїй душі хоча б тендітні пагінці надії на щастя. Мабуть, не згадалися йому Лесині слова: «Без надії такі сподіваюсь!». Ти повинен вірити у своє радісне, тепле і сонцяєйне майбутнє. Повинен боротися за нього, ти повинен вболівати за своє щастя. Так, ти повинен... І неодмінно воно, це жадане щастя, прийде до тебе. Світ щастя... Звичайно, у кожного він – свій. Зараз мій щасливий світ – це університет, де я навчаюся, нові друзі, нові можливості і перспективи, кохана людина, яку я зустріла в училищі. Моя щаслива мить – дитинство і юність, мої щасливі студентські роки в стінах рідного училища. Як же добре почувалося мені там! Мої незабутні щасливі миті минули у ВМВПУ.

Д. Бубелянчик,

випускниця групи №29 2016 року

Минуло всього 4 роки, – а їх вже не впізнати... Випускники 2013-го – моя незабутня група №27. Вони вже мами і татусі, дехто по кілька разів вже побували за кордоном, хтось залишився там жити, бо знайшов свою половинку.

Днями завітав до мене Анатолій Шевчук, найстарший та найвідповідальніший з усіх учнів нашої групи. Після випуску у ВМВПУ він поїхав на роботу до Владивостоку. Згодом там одружився, а на сьогодні виховує вже річну донечку. Толя приїздить до України, бо тут на нього завжди чекають родичі. Своїми новинами ми з ним обмінюємось за допомогою соціальної мережі Facebook. Та наскільки приємніше побачити таке рідне для мене обличчя!

Анатолій зізнався, що завжди пригадує своїх однокласників та керівництво групи, нашу буденність та святкові моменти, «шоколадні» екскурсії, сніжки, участь у знімальній фільму, веселе та цікаве студентське життя.

РОКИ ЛЕТЯТЬ...

«Перший поклін віддай батькам своїм, вони тебе зростили. А другий – дай учителям, вони тебе навчили».

Народна мудрість**Шановні випускники лютого 2012!**

Ось і пролетіли перших 5 років від дня нашого випуску з рідного училища. Юність, училище, одногрупники – ці слова можна промовляти безкінечно. Вкладаючи в них всю свою душу та безмежну ностальгію. Життя невпинно біжить, залишаючи прекрасні спогади, а пам'ять свято береже все найдорожче, дні, коли нам було 17.

Рідне училище, воно завжди з нами, воно у кожного в душі. Та наші стежки – дороги зливаються сьогодні в одну, єдину, яка нас поверне в юнацькі роки! Щороку училище гостинно відчиняє двері, запрошуючи випускників у рідні стіни. Там все, як колись: веселі та амбітні учні, енергійні та заклопотані викладачі...

Дні змінюються один за одним, життя вносить свої корективи. Ніхто не в силах зупинити час. Та сьогодні нам належить творити диво: ми не тільки зупинимо час, ми повернемо його назад, в ті найщасливіші роки, коли світ переливається кольорами веселки, пробуджуючи в кожному серці веселкові надії.

За плечима 5 років прожитого і пережитого,

пронесеного і перенесеного, побаченого й почутого. Тож давайте думками ми сьогодні повернемося в юність, безтурботну і відповідальну, де були радісні свята й буденний вир життя. Пригадаймо, загляньмо за лаштунки своєї юності... бо за тими лаштунками - наші перші кроки до самостійного життя, наше прагнення стати лідерами, перші дружні посмішки і незабутні пригоди.

Училище! Скільки прекрасних справ на рахунок твоїх випускників. Ти можеш гордитися, що з твоїх випускників, є багато людей, які знайшли своє місце в житті, створили сім'ї, виховують дітей, стали справжніми спеціалістами і поважаними людьми. Проте, мабуть, в кожного випускника, бентежно стукає серце при згадці про роки навчання, які вже плинуть від нас у вічність. З'являється бажання зустрітись із викладачами, пройти коридором училища, посидіти за партою, зустрітись в рідному класі з одногрупниками, з якими стільки років йшли пліч-о-пліч стежиною знань.

Шановні, дорогі викладачі училища, адміністрації! Я сьогодні від імені всіх випускників, кожен з яких був Вашим учнем, від імені кожного серця, від імені щасливої нашої юності висловлюю слова вдячності, любові та поваги. Бажаю творчої наснаги, креативних ідей та вдячних учнів. Миру, спокою, затишку, тепла бажаю кожній родині.

З повагою випускниця, староста групи №48 (спеціальність «Комерційна діяльність») Наталя Бабак

СИСТЕМА ЦІННОСТЕЙ
УЧНЯ ДПТНЗ «ВМВПУ»

Ситуація, яка склалася в сучасній Україні, не могла не вплинути на ціннісні орієнтації сучасного учня. Економічна криза, жорстка конкуренція при досягненні певних благ сприяли висуванню нових життєвих цінностей, нових способів адаптації до дійсності. Система цінностей – це те, без чого практично будь-яка культура втрачає свій сенс, це потреби людини, розташовані в ієрархічному порядку.

Щось для індивіда може бути головним у його житті, а щось – менш важливим, а то й зовсім несуттєвим. Особистість вибудовує своє існування відповідно до цих цінностей. Варто зауважити, що цінність – це не річ, а, скоріше, особисте ставлення до неї.

До загальних цінностей сучасного учня можна віднести переорієнтацію на мікросоціальне середовище, тобто особистісні проблеми. Проблема формування духовності учнів є актуальною. Це проблема соціального характеру, оскільки пов'язана з таким поняттям, як розвиток особистості. Насьогодні часто можна почути заклики про формування національної свідомості людини та виховання справжнього громадянина. Оновлення суспільства на засадах загальнолюдських цінностей, вільного вибору життєвого шляху потребує принципово нових підходів до питань виховання молодого покоління.

Ось і нам стало цікаво, які ж цінності у сучасного учня, а особливо учня ДПТНЗ «ВМВПУ». Ми провели опитування 48 учнів нашого закладу. Під час дослідження нам вдалося зробити такі висновки:

- гіпотеза про те, що половина учнів вступають до ПТНЗ для отримання знань, виявилася абсолютно відповідною, тому рівно 79% вступили до ПТНЗ саме з цієї причини і лише 11% для отримання диплому.

- гіпотеза про те, що кожен третій учень зловживає тютюнопалінням, виявилася не зовсім точною, тому що 38 з 48 відповіли, що вони не палять (але тут, мабуть, просто не всі відверто відповіли).

- гіпотеза про те, що значна частина учнів не вважають своє життя повним та емоційно насиченим, виявилася правдивою, тому що з цим згодні 46 із 48 респондентів.

- гіпотеза про те, що кожен четвертий учень пишається своєю країною виявилася абсолютно спростованою, тому що 82% опитаних зовсім не задоволені країною, в якій вони живуть.

- гіпотеза про те, що велика частина респондентів дивиться на майбутнє без особливих надій виявилася не зовсім точною, тому що думки опитаних з цього питання були дуже різноманітними.

Щодо стосунків учнів з батьками, то тут спостерігається певна суперечність. Незважаючи на те, що багато учнів написали про теплі стосунки з батьками, тільки 11% хотіли б повторити їхній життєвий шлях. Тобто учні не поділяють батьківських поглядів і переконань.

Дуже прикро, що лише один учень найвищою цінністю вважає: «Принести користь суспільству», що виявило споживче ставлення решти до Батьківщини та суспільства зокрема. Це – інформація для роздумів...

Сучасні учні стурбовані насамперед особистими проблемами: сім'єю, матеріальним достатком, успішною кар'єрою. Але при досягненні своїх цілей вони все більше розраховують на гроші і зв'язки, відсуваючи на другий план традиційні способи досягнення цих цілей. У свідомості учня зміцнюється думка про те, що чесність і принциповість більше заважають, ніж допомагають досягти успіху. Адже пріоритет особистих інтересів над суспільними, матеріальних цінностей над духовними є наслідком соціокультурного розвитку сучасного українського суспільства.

Не слід забувати, що від того, який ціннісний фундамент буде закладений у молодого покоління, в тому числі і викладачами, багато в чому залежить майбутнє нашого суспільства.

Г.В. Геркалюк, викладач іноземної мови

Минув рік нашого навчання в училищі. Тепер нас, по праву, можна назвати справжніми учнями! Ми поринули в нове життя: усвідомленіше, цікавіше, успішніше, бо ми – учні ВМВПУ! Нехай два роки навчання ще попереду, але вже зараз можна підвести деякі підсумки. Перші враження – найяскравіші і найстійкіші, вони залишаться в наших серцях!

Чим же запам'ятався перший курс? Далі перші півроку нелегко, адже треба звикнути до нового ритму життя, освоїтися. Окрім теорії, є виробниче навчання, майстри та вчителі, заміни уроків, лабораторні роботи. Перші тижні навчання були особливо важкими. Хоч свободи і більше в порівнянні зі школою, та відповідальності додалось.

На I курсі за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» навчається 26 учнів. Ми поладнали швидко. Серед моїх одногрупників є дуже талановиті і енергійні учні, які з великим бажанням навчаються і досягають певних вершин у житті. У мене тут з'явилися справжні

друзі. Вони цікаві співрозмовники, чуйні, добрі і просто дуже веселі хлопці.

Найбільше радує і стимулює до навчання зацікавленість викладачів у знаннях учнів. Вони докладають усіх своїх умінь для того, щоб ці знання були максимально повними. Завжди відповідають на всі поставлені питання. Кожен із викладачів є фахівцем у своїй галузі – цим і відрізняється кардинально ВМВПУ від інших училищ.

Викладачі, майстри виробничого навчання систематично організовують для учнів різні декади, спортивні змагання, свята та інші заходи. Таким чином, у нас є багато шансів розвивати в собі найрізноманітніші здібності та навички! Не дарма ВМВПУ вважається одним із кращих міжрегіональних училищ України.

З керівництвом нашої групи ми відвідали музейний комплекс училища, який відображає історію існування закладу. Він увібрав в себе дух цього закладу, його гордість та історичні і сучасні здобутки.

ВМВПУ – наше улюблене училище!

Володимир Палада, учень групи №35

Першокурсники: перші
враження

Люби і вивчай свій край

Наша країна багата на визначні місця, які збереглися і до сьогодні. Одним з таких місць є місто Кам'янець-Подільський, який був першим у світі містом, де відбувся запуск повітряної кулі.

14 травня учні груп №10 і №48 вирушили у подорож до міст Кам'янець-Подільського та Хотину. Дякуючи екскурсоводу, який нас супроводжував, ми отримали багато інформації про історію та цікаві факти міст та фортець.

Дорогою до Кам'янця-Подільського ми відвідали Хотинську фортецю. Коли вийшли з автобуса, перед нами розгорнулася панорама фортеці на фоні могутньої річки Дністер. Хоч небо було похмуро, проте це не зіпсувало нам екскурсії.

Колінь Хотинська фортеця була одним із найбільших військових оборонних постів Османської імперії, могутнім захистом українських земель. Тут відбувались

великі історичні битви. За фортецю боролись князі та імперії, під її стінами гинули тисячі воїнів. А Хотинська фортеця і досі одна із найкрасивіших архітектурних пам'яток України.

У Кам'янець-Подільському річка Смотрич робить петлю, а в її межах розкинулася стара частина міста. Спочатку ми пройшлися вуличками і побачили визначні місця: спустилися до річки, перейшли її підвісним містком, піднялися на 300 сходинок вгору.

Під час екскурсії, відвідали легендарну фортецю. Сама природа створила тут всі сприятливі умови для будівництва оборонних укріплень. Фортеця, яка нависає над каньйоном Смотрича, вражає своєю могутністю. Протягом багатьох років вона змінювала свій вигляд і стала все могутнішою та могутнішою.

Ми отримали багато незабутніх вражень. Подорожуйте країною та дізнавайтесь багато нового!

Аліна Тютюнник, учениця групи №10

Є цікаве запитання: навіщо ми відпочиваємо? Чи не чому, а саме навіщо, для чого? І наскільки це відповідає тим завданням, заради яких, власне, і починався відпочинок?

Часто відпочинок розглядають стереотипно, за звичкою. Так прийнято. Так відпочивають сусіди, так показують по телевізору. Виходить багато шаблонного: відпочивали довго, витратили багато, фотографії навіть є, і в той же час після відпочинку хочеться відпочити ще... Спробуємо розібрати деякі помилки і сформулювати правила ефективного відпочинку.

Отже, варіант перший – відпочинок проводиться удома, в місті: телевізор, комп'ютер, диван або список справ, які давно накопичилися... Можна так відпочити? Звичайно, ні...

І ніякі поважні причини у вигляді давно запланованого ремонту квартири не повинні стати відмовкою. Якщо хочете відпочити – відпочивайте. Краще кілька днів якісно відпочити і енергійно влитися в активне життя, ніж весь відпочинок витратити на турботи, нехай і потрібні, і перетворити життя в роботу без зупинки, як на каторзі. Правило №1: повинна бути обов'язкова зміна обстановки, і краще, якщо цей відпочинок буде на природі. Адже природа – це крок у напрямку до себе, крок від тиску міста до природного оточення.

Варіант другий – дача, село. Цей варіант кращий, оскільки є зміна обстановки. Але є і багато інших чинників, які, швидше за все не дозволять відпочити як слід... Наприклад, дачні роботи. Ви поїхали до села і начебто налаштувалися відпочивати біля лісу, річки...

Але полуниця вимагає розсадження, морква – прополки, і взагалі (страшно сказати) – з колорадським жуком боротися треба! І те, що планувалося як відпочинок, перетворюється

знову на тяжку роботу. Тому правило №2: не змішуйте відпочинок і дачні роботи, не змушуйте себе відбувати городню повинність, прикриваючись видимістю відпочинку.

Варіант третій – тур на південь (південь тут може бути різним, але маються на увазі море, готель і лежання на пляжі). Варіант цей гарний і привабливий, і, що найголовніше, – повністю відповідає правилу №3: відпочинок повинен бути сповнений новими враженнями. Побувати там, де ви ще не були, завжди здорово, проте зробити такий відпочинок регулярним – складно тому, що він приносить нові враження тільки в перший раз, потім особливо яскравих спогадів він залишити вже не в силах. До того

Відпочивайте з користю

ж, готель є готель і йому складно відповідати 4-му правилу: відпочинок повинен бути активним. Адже, саме відпочиваючи активно, людина відпочиває швидше, повертаючись додому і до роботи свіжішою, здоровою, повною сил. Лежання на шезлонгу на березі під сонцем – це чудово, але енергетикою не заряджає.

Є ще й 5-е правило, якого потрібно дотримуватись: відпочинок повинен бути доступним, настільки, щоб не потрібно було довго думати, перш ніж зважитися поїхати кудись. Інакше, виходить замкнене коло: працюючи, відкладаємо гроші на відпочинок, відпочиваючи, не покидає думка про дорожнечу – це фактор, який в кінцевому підсумку заважає відпочинку. Економити на відпочинку не можна, а часом доводиться.

Варіант четвертий – турпохід. Що й казати, з точки зору відпочинку – дуже гарний варіант. У цьому випадку хочу попередити про можливі неприємності. Дуже часто зустрічаються компанії, які на природу з собою беруть

численні бутлі з напоями різної міцності, і в результаті, мало того, що сам похід вони майже не пам'ятають, так ще й замість відпочинку отримують екстрим типу «прощай здоров'я». Тому правило № 6: у звичайному житті як хочете, а на відпочинку – здоровий спосіб життя!

Ще один момент, на який хочеться звернути увагу – це відсутність достатнього туристичного досвіду. Якщо вся група цілком складається з новачків або відсутній досвідчений керівник, який подбає про решту членів групи, вчасно відстежить, підкаже і покаже, похід може перетворитися в серію пригод, яка відбиває всяке бажання далі ходити в походи.

Ну, і звичайно, ще одна, складність на шляху до того, щоб зробити похід найкращим відпочинком – це відсутність у групі гарного спорядження. Невідповідне за рівнем серйозності походу спорядження – це дискредитація походу як виду відпочинку, тому що, намучившись одного разу в вогкості, холоді і з незручним спорядженням, невдовго і бажання до походів втратити. Пам'ятайте: не буває поганої погоди – буває невдало підібраний одяг, відсутність спорядження часто унеможлиблює саму ідею походу. Якщо немає, наприклад, байдарок і ніде їх узяти, людина пропускає в своєму житті таку дивовижну можливість – взяти участь у водному поході і познайомитися з природою, пливучи гладдю річки або озера. Тому похід своїми силами – це здорово, коли є досвід, хороше спорядження і злагоджена твереза команда.

А коли чогось бракує, краще звернутися до іншого варіанту: долучитися до організованих груп, орієнтованих на активний відпочинок,

пригоди з досвідченим керівником групи і хорошим спорядженням. Це те, що зараз називають екотуризм, пригодницький туризм або тренінговий туризм. Цей варіант виділяється великою кількістю нових вражень, продуманим маршрутом і програмою, а також тим, що не обов'язковий туристичний досвід і наявність власного спорядження. Чудово, коли група орієнтована ще і на особистісне зростання, на отримання нових навичок – це можливість поєднати приємне з корисним. 7-е правило полягає в тому, що відпочинок повинен працювати на розвиток. Кращий відпочинок – це не веселе проведення часу, нудьгує неробство, а час навчитися новому, тим більше що природа є чудовим тлом, на якому розкриваються всі можливості людини. Серед мінусів такого відпочинку можна відзначити

те, що ще не всі професійно займаються організацією подібних турів, тому, відповідно це не такий великий вибір і не такі дешеві програми, як могли б бути. Але вони все ж значно дешевші «готельних» варіантів, при тому, що дають людині більше з точки зору яскравості і насиченості відпочинку, і з точки зору його активності та спрямованості на здоров'я, і з точки зору його ефективності та орієнтованості в житті...

Тому, перш ніж вибрати, як ви будете відпочивати цього літа, поставте собі прості запитання: «Навіщо я відпочиваю?», «Яким для мене повинен бути ефективний відпочинок?», «Що буде після відпочинку?». Потім звірте ті варіанти, які ви намітили за викладеними вище семи правилами відпочинку, і виберіть з урахуванням цього з усіх варіантів той, який більше подобається саме вам. Приємного відпочинку!

За матеріалами з мережі Інтернет підготувала викладач М.В. Бондарчук

ІСТОРІЯ МОГО СЕЛА

За 7 км. від Немирівського районного центру та 40 км. від м. Вінниці розташоване моє рідне село Медвежа.

Історичні факти про заснування села відсутні, але існують легенди про його походження. За однією з таких легенд, назва села походить від назви «Медова вежа». Це пов'язано з тим, що в давнину поселення славилось пасічництвом.

Історія с. Медвежа, як і історія інших населених пунктів нашого району, тісно пов'язана з подіями, які відбувалися на території України. Це і війна між різними державами і національно-визвольна боротьба. Після приєднання наших земель до Російської імперії, с. Медвежа стало належати до Брацлавського повіту Подільської губернії.

Наприкінці XIX століття у с. Медвежа відкрилася церковно-парафіяльна школа, у якій навчалося приблизно 50 учнів.

Після Жовтневого перевороту 1917 року на території села було організовано перше колективне господарство. Але, в основному, люди прагнули господарювати одноосібно.

Не минули населення села і страшні події 1932-1933 рр.,

внаслідок яких голодною смертю загинуло багато людей. Траплялись випадки канібалізму.

У 1941-1945 рр. через наші землі прокотилось страшне лихоліття Великої Вітчизняної війни. Військових дій на території села не було, але у рідні домівки не повернулось багато мешканців нашого села (серед них і мій дідусь Павло Петрович Ходаківський).

У березні 1944 року землі села були звільнені від окупантів. У повоєнний час розпочалося відновлення сільського господарства, розбудова колгоспу. Поступово важку людську працю почала замінювати техніка. Відбулось об'єднання із господарством с. Гунька у єдиний колгосп ім. Марка Вовчка, до якого входило ще й господарство с. Гостинне (раніше с. Селище та Березівка).

У селі розвивалося соціально-культурне життя. У 1964 р. було побудовано нову школу. Функціонував ФАП, бібліотека. Побудоване нове приміщення селищної ради. С. Медвежа стало центром територіальної громади, що об'єднувало села Медвежа та Гостинне.

Не можливо описати історію села без розповіді про людей,

які є нашою гордістю. Відомим не тільки у селі, а й за його межами є Петро Володимирович Козоріз – воїн інтарнеціоналіст, який загинув в Афганістані. Син хлібороба і сам мріяв стати хліборобом. Та не так судилося. Він поклав своє життя, прикриваючи своїх побратимів у далекому Афганістані.

З ініціативи директора школи, яким на той час був Микола Олександрович Руденко, завдяки наполегливості педагогічного колективу, громадськості у 1986 році було створено і відкрито шкільний музей Петра Козоріза. Музей є гордістю села і школи. Щорічно 27 січня відзначається день пам'яті воїна-афганця. Не одне покоління учнів школи виховані подвигом односельчанина.

На перший погляд, складається враження, що вся історія с. Медвежа є лише трагічною, але це не так. Село розвивалося і розвивається нині, на сьогодні в ньому проживає 610 людей. У 90-х роках побудоване приміщення будинку культури. Восени 2015 року відкритий дитячий садочок. Це означає, що село живе, якщо в ньому є діти, а, отже, історія села ще нараховуватиме многа «літа».

Вероніка Ходаківська, учениця групи №8

Перемога у конкурсі «Молоде перо-2017»

Я ДЯКУЮ ДОЛІ

Я дякую долі щасливий за те,
Що ти завжди поруч зі мною,
За те, що кохання весною цвіте,
За те, що щаслива з тобою,

За те, що всміхається сонце мені,
Коли весняні несеш квіти.
Струмочок життя у душі забринів,
Радіємо ми, ніби діти.

І як зберегти нам кохання цю мить?
Як нам би не втратити віру?
Хай серце від того кохання щемить,
Мій ніжний і лагідний звіре.

Юлія Бурко, учениця групи №20

***

Як жаль, що я тебе любила,
Коли ти зовсім не любив.
Зима вкривала серце снігом білим
Без тебе, а з тобою – світ ожив.

Як жаль, що моє серце не холодне,
Воно горить любов'ю, немов жар.
В очах твоїх я, ніби в морі тону,
В них блиск манливих тих стожар.

Кохання муки, ті тривоги
Ще долю просять: підожди!
Мені ще сняться наші ті дороги...
Кохання перше в серці назавжди.

Ірина Біла, учениця групи №15

***

За слезой покотилась слеза,
Я тебе о прощення просила.
Я так долго тебя ждала,
И любовь моя не остыла.

Я хочу прикоснуться к тебе,
На мгновенье, хотя бы взглядом,
Другого представит не могу я себе,
Мне другого, поверь, и не надо.

Любимый, все мысли мои о тебе,
Хоть и соримся мы с тобой часто,
Жизнь без тебя я не мыслю себе,
Ты – мои слёзы, любовь, моё счастье!

Я не сахар, я знаю, во мне много огня,
То взрываюсь, смеюсь, то тоскую.
Но такую, как есть, полюбил ты меня,
Так люби ты меня вот такую!

Юлія Мельник, учениця групи №15

Продовження. Початок на стор. 1

Учасники конкурсу мали нагоду спробувати свої сили в написанні творчої роботи на тему «Моя маленька Батьківщина». Метою заходу є не лише виявлення, підтримка обдарованих дітей та реалізація їхнього творчого потенціалу, а й дослідження минувшини міст і сіл Вінниччини, стимулювання юнацтва до розвитку місцевого краєзнавства, підвищення інтересу до вивчення культурної спадщини свого народу, пам'яток історії, архітектури, мистецтва, літератури, виховання патріотизму та любові до малої Батьківщини, поваги до земляків та родини.

Всього в творчому змаганні взяли участь 79 учнів із 17 районів Вінниччини. І серед усіх

учасників наша учениця здобула перемогу – І місце.

Нагородження переможців відбулося 26 червня в Музейно-просвітницькому центрі Вінницького педуніверситету. Кіра Старкова отримала Диплом І ступеня, флешку, багато книг та запрошення на навчання до інституту журналістики. А ще її робота буде опублікована на офіційному сайті кафедри журналістики, реклами та зв'язків із громадськістю Вінницького педуніверситету та на сторінках газети «Місто».

Гостей вітали представники журі конкурсу та керівництво Вінницького педуніверситету, зокрема ректор, доцент Наталія Лазаренко, декан факультету філології й журналістики ім.

М. Стельмаха, професор Інна Завальнюк, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків із громадськістю, доцент Віталій Гандзюк, голова Вінницької обласної організації Національної спілки краєзнавців України, професор Сергій Гальчак та головний редактор Вінницького щотижневика «Місто» Ірина Жук.

Вітаємо Кіру Старкову із перемогою і бажаємо подальших успіхів та звершень!

О.І.Примчук, викладач української мови та літератури

Інакше дивишся на світ.
Все дуже просто – ти кохаєш
І вже не бачиш всіх тих бід.

Ти розумієш, що коханий,
Уже ти бачиш сенс життя,
Неначе з'їв ти плід жаданий,
Знайшов своє новеньке «я».
Тепер ти хочеш просто жити,
Людина ця – твоя тепер.
Не будеш більше сльози лити,
Бо ти «минулий» вже помер.
Кого згадав ти, любий друже?
Майнув перед очима хто?
Людина та, що твому серцю служить,
Тобі потрібна, як ніхто.

Дмитро Свірук, учень групи №1

***

Я дякую Богу за щастя безмежне,
За милість, прощення, за віру й надію,
За рідну Вітчизну й життя в ній належне,
Що вмюю любити, невтрачену мрію,

За батьківську пісню, яку він співає,
За мамині руки, що втоми не знають,
Дитячу усмішку, що сонечком сяє,
За рідних і друзів, які не лишають.

За серце синівське, що вміє прощати,
За донечки очі, за щирі молитви,
Що вірою, надією і хочу кохати
Я дякую Богу і прошу простити...

Н.П.Жила, завідувача бібліотекою

Квиток

Квиток на потяг, на літак, автобус...
Усе життя – лише удаль дорога.
І міряєш своїм ти віком глобус,
Всі зустрічі й розлуки – то тривога.

Ти звик у інтернеті чи у касі
Купляти й бронювати всі квитки.
Чекаєш в черзі, наче в сірій масі,
Або ж на гаджеті «Ок» – і вже сплатив.

Чим далі шлях, – товстіший гаманець,
А за кордон – купи в обидва боки.
Не маєш грошей, – планам всім кінець,
Сиди удома й міряй свої кроки.

Усі незвідані шляхи – тут на землі,
На небо ж є одна вірна дорога.
Туди ніяким літаком не долетіть:
Там за зірками є країна Бога.

Дорогами земними, у трамваї
Скраєчку ти десь «зайчиком» проїдеш,
Та пам'ятай, що у небеснім краї –
Ти «безквитковим» аж ніяк не ввійдеш.

Квиток на небо – це твоє спасіння,
Туди лише в один кінець дорога,
Покайся і прийми Христа смирення, –
Лиш тільки так можна зустріти Бога.

Шлях в небеса слід вибрати без вагання,
Бо Божий Син вже заплатив за тебе.
Дай відповідь лиш на одне питання:
Чи є у тебе вже квиток у небо?..

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

Знову тема війни

Де той час, коли пострілів не було чути,
Де той час, коли на кордоні було пусто,
Де той час, коли померлих не було,
Немає того часу, тепер все забуто.

Знову тема війни, вона немов тепер вічна,
Відмітка вже не мирна, вона вже критична!
Глянувши лише раз новини,
Розумієш, що вже нічого не коштує життя людини,
І як тепер живе чиясь матір без дитини?
Війна відбулася незрозуміло чому,
Це війна без причини...

Часу мирного вже нема,
Наступила братовбивча війна,
Як жити, розуміючи, що вона саме така,
Не потрібна, кинута на призволяще,
Але все ж забирає життя...

Я вражений тим подіям, які відбуваються,
Немов там зверху у солдатики граються.
Стратегію увімкнули, але вимкнути забули.
Ви тут вівці, а не акули,
Просто двері не тим ключем відімкнули...

Ігор Фадєєв, учень групи №6

Слава Україні!

Героєм нашого часу називають не тих людей;
Зараз ними стають ті, хто рятує від смерті дітей;
Дітей України, віддаючи при тому, своє життя:
Ось чому немає кращого за нього героя.

Чомусь усе йде не в той бік;
Відправляють людей,
В яких не призначений для того вік;
Відправляють на ту забуту Богом війну!
Ніхто ніколи не зрозуміє чому!

Але це не ми винні...
Та хто зна, по якій причині до цього дійшло;
Ми проживаємо в чудовій країні;
А там, люди касками прикривають чоло...

І я скажу кожній людині;
Що цього не знала –
Слава Україні!
Героям Слава!

Ігор Фадєєв, учень групи №6

***

У кожного таке буває,
Коли не знаєш, що робити.
І ніби горя ти не знаєш,
Але й не знаєш, нащо жити.
В душі, неначе помираєш,
А серце, як вогнем горить.
Ти лиш погане помічаєш,
Хороше ж тільки майорить.
Та відчуття це покидає,
Коли приходиться у життя
Людина, що тебе кохає, –
Несе з собою сенс буття.
Ти, наче очі відкриваєш,

Дмитро Свірук, учень групи №1

Збірна команда ВМВПУ з настільного тенісу: юнаки – бронзові призери, дівчата – чемпіони області.

Владислав Нікрасевич, учень групи №35; Сніжана Сайгушева, учениця групи №25; Анна Кравцова, учениця групи №16; Олександр Буренко, учень групи №23

Збірна команда ВМВПУ з легкоатлетичного кросу: дівчата – IV місце в Спартакіаді. Олена Городинець та Юлія Голубенко, учениці групи №48; керівник фізичного виховання В.В. Петелько; Анна Лучко, учениця групи №48; Валерія Станіславова, учениця групи №29; Вікторія Леонтєва, учениця групи №41; Анастасія Лавренюк учениця групи №18

Збірна команда ВМВПУ з волейболу: дівчата – бронзові призери Спартакіади (зверху): Надія Галайчук, учениця групи №48; Анастасія Лавренюк, учениця групи №18; Інна Кришталь, учениця групи №23; капітан команди Юлія Голубенко, учениця групи №48; Ольга Підстріляна, учениця групи №24; тренер команди В.В. Петелько; Вікторія Москальова, учениця групи №42; (знизу): Анна Кравцова, учениця групи №16; Сніжана Сайгушева, учениця групи №25; Руслана Цимбал, учениця групи №10

Збірна команда ВМВПУ з бігу в легкоатлетичній естафеті до Дня Перемоги – II місце (зверху): Олександр Вовкотруб, учень групи №25; Олександр Буренко, учень групи №23; Дмитро Супрун, учень групи №13; Олена Городинець, учениця групи №18; Анастасія Лавренюк, учениця групи №18; (знизу): Артем Крикливий, учень групи №44; тренер команди О.К. Петелько; Марія Власенко, учениця групи №41; Марина Яремчук, учениця групи №8

ВІННИЦЬКЕ МВПУ – СРІБНИЙ ПРИЗЕР ОБЛАСНОЇ СПАРТАКІАДИ СЕРЕД ПТНЗ ПРОТЯГОМ 2016-2017 Н.Р.

Щорічно у нашій області серед професійно-технічних навчальних закладів проходять спортивні змагання, які тривають майже весь навчальний рік. Учні, які навчаються більш ніж у 30-ти навчальних закладах ПТО області, змагаються у семи видах спорту, таких як: шахи, настільний теніс, баскетбол, волейбол, міні-футбол, легкоатлетичний крос та футзал (лише юнаки). Ці змагання мають назву «Обласна Спартакіада серед учнів ПТНЗ» та проводяться під керівництвом Департаменту освіти і науки облдержадміністрації, обласного відділення Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України.

Починається Спартакіада у кожному навчальному закладі окремо змаганнями серед навчальних груп. Так і у нас протягом навчального року проводиться наша Спартакіада ВМВПУ, визначаються кращі команди, спортсмени за усіма вище перерахованими видами спорту. Кафедрою фізичного виховання проводиться велика селекційна робота для того, щоб укомплектувати збірні команди училища і якнайкраще виступити на зональних і фінальних змаганнях.

Загалом кожного року з нашого навчального закладу у зазначених змаганнях беруть участь близько 90 учнів. Тренуючись після уроків у спортивних гуртках, наші спортсмени завжди наполегливо готуються до майбутніх стартів, адже перемога не приходить сама по собі, її треба заслужити кропіткою працею, в першу чергу, над собою.

Останніми роками наш навчальний заклад не втрачає провідних позицій у загальному заліку обласної Спартакіади ПТНЗ.

Минулого року ми вибороли III місце набравши 24 бали, ну, а за підсумками цього року ми піднялися на одну сходинку, набравши уже 13 балів, відставши від чемпіонів всього на 5 позицій. Потрібно сказати, що у загальний залік іде шість найвищих місць, що вибороли команди, як серед дівчат, так і серед юнаків, тобто чим менша кількість балів, тим краще.

Отже, у Спартакіаді 2016-2017 н.р. відзначилися: збірна з настільного тенісу: дівчата зайняли I місце, юнаки – III місце (підготував команду Б.В. Миронюк); збірна з баскетболу: дівчата зайняли I місце у зональних змаганнях (підготував команду В.В. Петелько); збірна з футзалу: юнаки I місце (підготував команду Р.В. Моргун); збірна з волейболу: дівчата – III місце (підготував команду В.В. Петелько); збірна команда з легкоатлетичного кросу: дівчата і юнаки – IV місце (підготувала команду О.К. Петелько); збірна команда з міні-футболу: дівчата – I місце (підготував команду В.В. Петелько).

Саме ці перемоги дали змогу нам вибороти срібні медалі у загальному заліку обласної Спартакіади ПТНЗ 2016-2017 рр.

В.В. Петелько,
керівник фізичної культури

Збірна команда ВМВПУ з міні-футболу: дівчата – чемпіонки Спартакіади (зверху): керівник фізичного виховання Володимир Васильович Петелько; Олена Лавренюк, учениця групи №34; Вікторія Новицька, учениця групи №25; Вікторія Москальова, учениця групи №42; Анастасія Лавренюк, учениця групи №18; Юлія Голубенко та Марчук Анастасія, учениці групи №48; (знизу): капітан команди Вікторія Сидоренко, Анна Лучко, учениці групи №48; Марія Власенко, учениця групи №41

Збірна команда ВМВПУ з футзалу – чемпіони Спартакіади, а також учасники фінальних Всеукраїнських змагань (м. Полтава) – VIII місце. (Зверху): Олег Сулима, Влад Бондаровський, Євген Вергелес, учні групи №42; Назарій Чернявський, Володимир Гончарук, учні групи №4; Максим Єлісеєв, учень групи №41; тренер команди Р.В. Моргун; (знизу): Антон Керпань та Ашот Гукасян, учні групи №42; Євген Білик, учень групи №33; Олександр Кулик, учень групи №23

Збірна команда ВМВПУ з баскетболу: дівчата – I місце в зональних змаганнях, VI місце у фіналі Спартакіади (зверху): Руслана Цимбал, учениця групи №10; Вікторія Новицька, учениця групи №25; тренер команди В.В. Петелько; Карина Бзовська, учениця групи №8; Крістіна Демчук, учениця групи №34; Ольга Кирилюк, учениця групи №18; Яна Фіголь, учениця групи №12; Яна Панасенко, учениця групи №48; (знизу): Дарина Шарова, учениця групи №41; капітан команди Вікторія Сидоренко, учениця групи №48

Український прапор: історія еволюції

Державний Прапор є одним із державних символів певної країни. Це стяг правильної геометричної (частіше прямокутної) форми зі спеціальним забарвленням. Кольори прапора відбивають національні традиції, які ідентифікують певну територію протягом тривалого історичного періоду.

Державний Прапор України затверджений Верховною Радою України 28 січня 1992 р. Це стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг блакитного і жовтого кольорів, із співвідношенням ширини прапора до його довжини 2:3.

Жовто-блакитні барви символізували Київську Державу ще до християнізації Русі. Майже всі герби міст Київщини й України загалом обрамлялися жовто-блакитними кольорами. З XVIII століття полкові й сотенні козацькі прапори Війська Запорізького вироблялися з блакитного полотнища, на якому жовтою фарбою наносився хрест, зорі, зброя, постаті святих. Так, упродовж історичного розвитку жовто-блакитний прапор був символом боротьби за національні й соціальні права українського народу і за часів незалежності став Державним Прапором України. У ньому втілені віковічні прагнення до миру, праця, краса та багатство рідної землі. Державний Прапор як символ країни є втіленням національної єдності, честі та гідності, традицій державотворення, історії та сьогодення.

Український прапор – це символ пшениці в степах під блакитною аркою неба, який уособлює споконвічне прагнення народу до спокою, праці, краси та багатства рідної землі.

В.С.Кермаш, викладач суспільних дисциплін

Сучасна історія України кількома рядками

26 років історії незалежної України насичені різними подіями. Хорошими чи поганими – вирішувати економічним і політичним експертам, історикам і нащадкам. Проте ці події рухали нашу країну вперед.

Перша з них – 24 серпня 1991 року – зачитання Верховною Радою України Акту проголошення незалежності, який був підтверджений народним референдумом 1 грудня. За його результатами, незалежність України підтримали 90,92 % виборців.

За 26 років незалежності ми вже 5 разів обирали президентів. Один із них протримався при владі два строки поспіль. Двоє – склали свої повноваження достроково.

У 1996 році з'явилися Конституція і національна валюта. На українську гривню випало чимало випробувань. До економічних потрясінь вона була чи не однією з найстабільніших валют світу. Але економічні кризи, на жаль, знецінили гривню.

У 2004 році ми боролися за свій вибір в часи Помаранчевої революції. В 2004 та 2016 році співачки Руслана та Джамала вибороли перемогу на Євробаченні, і в 2005 та 2017 роках

ми приймали цей пісенний конкурс у себе.

А в 2012 році у нас проходив Чемпіонат Європи з футболу. Футбольні вболівальники-іноземці співали українських пісень і відкривали для себе Україну.

Рівно за рік, у 2013 році, європейці знову почули про Україну. В листопаді 2013 року почався Євромайдан. Спочатку за європейські цінності, потім проти Президента Януковича.

Потім ми втрачали території і нам відбирало мову від сусідського свавілля. І сьогодні ми продовжуємо боротись за незалежність на Сході нашої країни. Кожен із нас усвідомлює, якою ціною ми платимо за нашу свободу, волю і зміни на краще, за цілісність та єдність держави. Ми ховали бійців і не ховали сліз. На сьогодні ми не ховаємо голови і продовжуємо допомагати та підтримувати українську армію.

А ще ми слухаємо пісень, що збирають стадіони і розповідають світові про Україну, про нашу історію, якій набагато більше ніж 26 років.

Назарій Дяченко, учень групи №6

Моя хата пахне хлібом

Хліб українці називають «святим», «Божим даром», «батьком», «годувальником», «головою», «розпорядником». Без хліба в Україні не обходиться жодна важлива подія. В обрядах та звичаях хліб символізує життя.

Шана до хліба закріпилась у народних звичаях українців. На покуті під образами, що здавна в хаті вважалося священним місцем, завжди лежала на столі покрита рушником паляниця.

Кожен шматочок хліба з'їдали повністю, не залишаючи куснів, щоб силу не залишити. Хліб не можна викидати у сміття, навіть хлібні крихти слід зібрати у долоню і з'їсти або ж віддати худобі чи птиці. Знайдений на дорозі окрасць хліба потрібно обтрусити і покласти на високому місці для пташок. Коли випадково кусень хліба упаде на підлогу, потрібно його підняти і поцілувати — перепросити. Про хліб не можна казати, що він поганий, він може бути лише невипечений, глевкий, сирий, підгорілий, зачерствілий.

Хліб – символ життя. Він з давніх-давен у великій пошані в народі. Недаремно у молитві до Бога «Отче наш...» люди, як великої милостині, просять не позбавити їх хліба, бо він не просто основа життя.

У нашій родині хліб завжди займав і, впевнена, завжди займатиме найпочесніше місце. Знання про таїнство випікання хліба передавалися від покоління до покоління. Відтак, матуся перейняла традиції українського народу від моїх бабусі та прабабусі, а я вже вивідала секрети від мами. Звичайно, з кожним роком наш дім все рідше наповнюється запахом домашнього хліба, його часто замінює магазинний, але на свято, коли вся родина збирається разом, на столі обов'язково присутній красень-хліб, випечений за давнім рецептом. Набагато частіше в нашій оселі відчуваються аромати й інших смаколиків, приготованих вправними руками бабусі та матусі. Це розмаїття пирогів з величезною кількістю начинок: яблука, повидло, вишні, варення.. А яких же чудернацьких форм приймає тісто у руках господинь: оживає ластівками, сплітається косичками, розквітає незвичайними квітами. У мене, звичайно, поки виходить не так добре, як у мами, але я дуже стараюсь, тому і в мене оживають свої цікаві

візерунки. Сподіваюсь, скоро я теж навчуся так майстерно справлятися з тістом, як мої рідненькі.

Пирого, калачі, пампушки теж займають чільне місце на сімейному столі. Які ж вони смачні, рум'яні, пухленькі, особливо, коли знаєш, що готувались вони люблячими ручками дбайливих господинь.

Найбільше ж мені подобається навіть не частування, а процес приготування смаколиків, коли уся жіноча частина нашої сім'ї збирається на кухні. Спочатку всі бігають заклопотаними бджілками, збираючи потрібні компоненти для випічки. Потім матуся з бабусяю готують тісто, а я – начинку. Особливо мені подобається самій готувати тісто під мудрими вказівками старшого покоління. Завжди відчуваю, ніби створюю щось живе. Готове тістечко потрібно залишити в теплом місці, щоб підійшло. Бабуся промовляє молитву, накриває хустинкою і залишає.

Доки тісто підходить, ми маємо змогу поділитися жіночими секретами, поспівати пісень, а особливо послухати цікаве, коли бабуся розповідає щось зі свого життєвого досвіду. Ось так і передаються знання від покоління до покоління, в теплій хаті, що пахне закваскою й хлібом, в родинному колі за спільною справою. Ось чому на Великдень і досі печуть паски, на весілля – короваї, а прихід весни усі зустрічають веснянками, обмінюючись рум'яними жайворонками.

Коли тістечко підійшло, в нагоді стає моя начинка, а також майстерність рук для створення чудернацьких форм. Готові вироби матуся відправляє в духовку і знову промовляє молитву, щоб гарно випеклися. Через півгодини уся родина злітається на знайомий всім і такий приємний, всеохоплюючий запах хліба та, не встигнеш і оком змигнути, як всі косички, троянди і шишечки миттю зникають з корзинки для випічки.

Саме тоді розумієш, що дух український – незламний і традиції українців – вічні. Його так просто не зламати, адже збудований він на міцному сплетінні родин мільйонів українців, що об'єднані спільним побутом, звичаями, мовою. Доки є традиції, доти є народ, доки є народ, доти живуть традиції – незаперечна істина, що існує століттями і підтверджена не одним поколінням.

Діана Мазур, дописувачка

ДЕНЬ МОЛОДІ

Україна, підтримавши ініціативу молодіжних об'єднань і організацій, щорічно в останню неділю серпня відзначає День молоді, встановлений Указом Президента України.

День молоді – це свято енергії, натхнення, творчості, молодіжного руху. Молоде покоління – це рух вперед, тому було започатковане свято для розкриття здібностей та талантів юного покоління.

Юність і молодість – це не тільки прекрасний період у житті кожної людини, але ще й особливий стан душі. Це стан романтики, любові, запалу, самопізнання, самоствердження.

Турбота про нове, молоде покоління – це робота суспільства. Держава повинна підтримувати молодь, залучати її до активного життя міста, давати можливості для самореалізації. Обдарована, амбіційна, творчо спрямована, трудолюбива молодь – це рушійна сила, яка поведе за собою усі верстви населення.

З метою її підтримки необхідно розширювати можливості для отримання вищої освіти, розвивати молодіжні клуби, гуртки, спрямовувати юнаків та дівчат до соціальної роботи, надавати можливості для працевлаштування студентів та учнів. Молодь повинна відчувати, що про неї піклуються.

Кожного дня відкривається все більше і більше нових обдарувань. Усі вони стають кращими у сферах журналістики, фізики, хімії, математики, астрономії, спорту, культури та мистецтва, отримують найвищі нагороди та похвалу за свою плідну роботу. Такою молоддю, звісно ж, потрібно пишатись.

Звичайно, не кожен юнак чи дівчина гідні такого шанобливого ставлення та опіки. Ми не говоримо про зіпсовану молодь, яка обрала інший шлях і не розуміє, що пияцтво, неосвіченість, лінь та байдужість не зроблять з них справжніх людей, за яких буде боротись держава. Адже країні необхідна «нова кров», свіжі ідеї, неупереджені погляди, розумні рішення, а не наркоманія, безробіття, хворобливий стан. На мою думку, було гарною ідеєю започаткувати День молоді саме для того, аби ще раз возвеличити талановиту та унікальну молодь.

Кіра Старкова, учениця групи №17

Моя Батьківщина

Безмежними полями золотавими,
Купаючись у щебеті пташиному,
Проходжає запашними отавами
Батьківщина у вінку журавлиному.

В калиновому яскравому намисті
Опоясана блакитними стрічками,
Які в'ються стрімко, аж прозорочисті,
Моя країно, розквітай з роками.

Барвистими мальвами уквітчана,
Жоржинами й пахучим чебрецем,
Безсмертною славою увінчана,
Рідна Батьківщино,

Будь завжди взірцем.

Добра, милосердя, миру та любові,
Що наповнює дітей твоїх серця,
Ти відкриваєш нам обрії казкові,
А я молюся щиро за тебе до Творця.

Світ дивуєш милозвучною мовою,
Мелодійними оспівана піснями,
Я захоплююсь чаруючою вродою
Та славетними дочками й синами.

Н.П.Жила, завідувача бібліотекою

ПРОЩАВАЙ, УЧИЛИЩНА ДОМІВКО!

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64

Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературні редактори: І.В. Ластівка, І.О.Колодкіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються в порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів відповідають
за добір і точність наведених фактів і даних, інших
відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з
точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення №17 75 06
Тираж: 1000 шт